

avui
s.i.c.

Any V — N° 39 — JULIOL 1976

preu: 25 ptes

L'AVUI — S.I.C. — fi d'una primera etapa,
després de cinc anys de contrainformació.

LA MARXA, CAMINA!

Vè Congrés d'Unió Democràtica de Catalunya

Xè Aniversari de la Comissió Obrera Nacional
de Catalunya

XVII Comissió Permanent de l'Assemblea de
Catalunya

País Valencià: Acords constituents de la Taula
de Forces Polítiques i Sindicals del País
Valencià

Illes: P S I , Programa socio-econòmic

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

l'avui-s.i.c., fi d'una etapa

Amb aquest número el Servei d'Informació Català, SIC-AVUI, dona per acabada una etapa que ha durat cinc anys de contra-informació catalana, a nivell de Països Catalans, i amb especial atenció a les nacionalitats oprimides de Euskadi i Galícia. L'AVUI-SIC ha estat possible aquests cinc anys gràcies a l'ajut i a la participació de nombroses persones que han anat passant per la redacció i per els equips de distribució, tenint com a objectiu tots ells, el donar una informació democràtica i nacionalment correcta a nivell de Països Catalans.

A tots ells, l'equip central de redacció, dona les gràcies, així com agraeix als nostres lectors la seva confiança en aquest Servei, i agraeix també a totes les forces polítiques i sindicals dels Països Catalans, el haver-hi col·laborat.

El proper mes de setembre, l'equip AVUI-SIC començarà una nova etapa, amb un número especial adreçat a tots els antics lectors de l'AVUI, que recollirà allò que ha estat més interessant d'aquest servei de contra-informació catalana, i si és possible, donarà dates i noms de tots aquells que fins ara l'han fet possible. També reproduïrem fotogràficament les portades dels 39 números fins ara publicats.

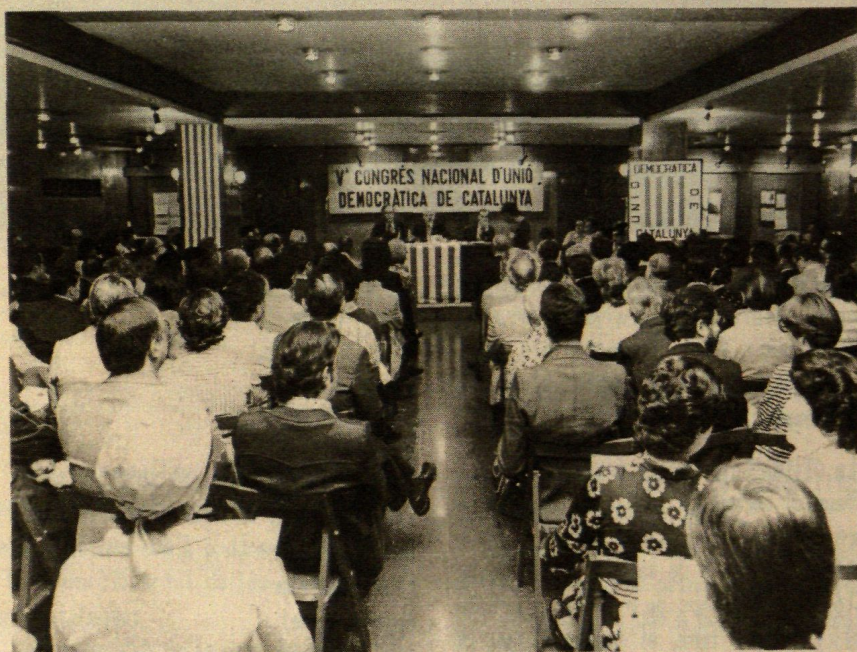
La decisió presa per l'equip AVUI-SIC de tancar una etapa d'aquest servei, és deguda a que l'actual Premsa "legal" sobretot la de Catalunya Principat, dona ja una informació bastant correcta de la dinàmica política dels Països Catalans; així doncs recomanem els diaris "AVUI", "Mundo Diario", "Correo Catalan", "Diari de Barcelona", "Tele/Exprés", i les revistes "Canigó", "Destino", "Mundo", "Presència", etc. Si aquesta etapa encara de dictadura, però de permissivitat, sofria un retrocés l'equip AVUI-SIC tornaria a publicar el seu butlletí informatiu AVUI.

UNA NOVA ETAPA PEL SETEMBRE

El fet que la informació política catalana sigui donada ja avui amb certa serietat i sense quasi censura pels mitjans de difusió de masses dels Països Catalans, no vol dir que passi el mateix amb la resta de la premsa de l'Estat espanyol i l'extrangera, que ignora sistemàticament la realitat nacional catalana, les seves forces polítiques i sindicals, així com els seus organismes unitaris, donant, si ho fa, una informació deformada i poc fonamentada. És per això, i per donar a conèixer la realitat nacional catalana, tan a nivell d'Estat espanyol, com a nivell dels Països de l'Europa Occidental i Amèrica, que l'equip AVUI, ha decidit crear un nou butlletí continuació de l'etapa anterior, que en el seu número 40 apareixerà amb explicacions amb llengua castellana i francesa. Serà un butlletí català d'informació exterior, que no serà distribuït a l'interior dels Països Catalans, i tan sols alguns exemplars seran tramesos a la Premsa política i dirigents polítics i sindicals dels diferents organismes unitaris catalans, perquè es conegui la tasca empresa.

Serà aquesta una tasca de suplència fins el trencament democràtic, quan Catalunya gaudeixi d'un govern de la Generalitat, la nostra tasca ja no tindrà sentit, i doncs serà la que li pertocarà fer a la Conselleria de Propaganda de la Generalitat.

V congrés de u.d.c.

(Del nostre enviat especial)

La sala estava plena de murals en els que hi havien revistes d'Unió en el temps de la clandestinitat, així com retalls de diaris d'aquests últims mesos que feien referència al mateix tema; també, i en lloc destacat, sobre una senyera catalana una fotografia del màrtir de la UDC, Carrasco i Formiguera.

A la tarda del diumenge, a la sessió final, hi assistiren unes tres-centes persones; es continuà, en primer lloc, el debat de les ponències del matí, principalment la d'en Josep Miró, de la qual, Mercè Pàniker, en digué la seva decepció; després d'aquesta i d'altres intervencions, en J. Miró contestà referint-se al que havia dit en la sessió del matí, que fou a porta tancada.

Mentre es llegien els missatges d'adhesió dels assistents, els membres escollits

del Consell Nacional es retiraren, per tal d'elegir entre ells la Comissió de Govern, cosa que sols fou possible després de tres votacions i a darrera hora del vespre.

Els assistents de l'equip demòcrata-cristià de l'Estat espanyol, exposaren les seves ponències. En primer lloc, Gil Robles per la F.P.D., l'antic dirigent de la CEDA, feu un llarg parlament, en castellà, en el que digué, que si bé hi havia proliferació de grups, els demòcrata cristians havien cercat la unitat en lo bàsic i fonamental, i per això donaven exemple de unitat. Defensà l'estructura federal perquè creien que aquesta era la millor per al seu equip i també per l'Estat; que calia que tots aprenguéssim a ser demòcrates; manifestà la seva disconformitat en passar, de clandestins tolerats a legals sense cap vigor; Acabà donant una forta abraçada a tots, esperant trobar-los al

proper congrés.

Per la Izquierda Democrática parlà el seu representant Ruiz Jimenez, qui en primer lloc donà les gràcies i es felicità per la llarga amistat mantinguda amb en Canyelles, Coll i Cuatrecasas. Aixecà tota la sala dempeus quan digué que aquests els havien ensenyat que Catalunya tenia dret a l'autodeterminació, obtenint llarguíssims aplaudiments. Tot seguit afegí però, que des del seu punt de vista creia que era millor la solució federal, doncs també evidenciava que Catalunya no intentava la separació. Acabà dient que encara que ell havia lluitat durant la guerra civil, en una banda contrària a la de la majoria dels públics assistents, estava per la reconciliació i l'amnistia, i lluitaria fins al final perquè els partits marxistes tinguessin els mateixos drets que els cristians.

El moment més emotiu de la tarda es produí quan entrà a la sala i ocupà la presidència de l'acte, la vídua d'en Miquel Carrasco i Formiguera, que fou rebuda per una llarga tronada d'aplaudiments, i tothom dempeus.

Alain Brouwer parlà en nom dels representants demòcrata-cristians al Parlament Europeu.

Després, el representant del Partit Nacionalista Basc, feu un llarg elogi al règim republicà, aludint a la col·laboració de bascos i catalans al llarg d'aquells anys i acabà amb una abraçada simbòlica de Euskadi a Catalunya.

Per la Unió Democràtica del País Valencià

V CONGRÉS NACIONAL D'UNIO DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA
BARCELONA, DIES 12 I 13 DE JUNY DEL 1976

ORDRE DEL DIA I HORARIS

Dissabte 12-VI	16 h.	Recepció i control d'inscripcions.
	17 h.	Aprovació de l'ordre del dia. Salutació per la mesa presidencial. Presentació d'invitats. Parlaments d'alguns d'aquests.
	17:30 h.	Rendiment de comptes del IV Congrés (gener del 1936) fins al 1962 per Miquel Coll i Alemany, des del 1962 fins al moment present per Maria Vila-Abadal.
	19 h.	Aprovació global dels textos promulgats des del darrer Congrés a reserva de discussió i modificacions en congressos vinents. Petició d'aclariments i informació complementària.
	19:30 h.	Lectura, discussió i eventual aprovació de propostes de modificació dels reglaments. Les dels congressistes han d'ésser presentades per escrit com més tard en el moment del control d'inscripció.
	20:30 h.	Sopar lliure.
	22 h.	Introducció al debat polític. Lectura de la llista de temes a discutir. Debat.
	24 h.	Fi de la sessió.
Diumenge 13-VI	10 h.	Tancament candidatures Consell Nacional. Continuació del debat.
	10 h.	Al marge de les sessions oficials del Congrés, constitució de les meses electorals per a l'elecció del Consell Nacional, votació i escrutini. Elecció del Comitè de Govern pel Consell Nacional. Elecció, en el seu cas, de consellers nacionals per a les vacants produïdes en ésser elegit el Comitè de Govern. Fets els escrutinis es proclamaran els noms dels Consellers Nacionals i després els dels membres del Comitè de Govern.
	13:30 h.	Dinar a l'Hotel Orient.
	16:30 h.	La mesa presidencial recollirà les línies generals del debat polític.
	17 h.	Salutació i expressió d'agraïment per part del nou Comitè de Govern.
	18 h.	Lectura i aprovació del comunicat del Congrés. Intervencions d'invitats.
		Discurs final per la mesa presidencial.
	19:30 h.	Clausura del Congrés. Conferència de premsa.

cià, parlà en Fayos, qui saludà al Congrés i parlà de la identitat que uneixen Catalunya i el País Valencià, i acabà citant una frase que en Jordi Pujol havia dit + pocs dies abans a València "el combat de Catalunya, és el combat de València, i + els nostres pobles sols aconseguiran l'alliberament quant lluitin junts.

Xaume Isla intervingué en nom del Partit Popular Galleg.

Per part de la USO parlà De la Hoz, + tot fent una exposició de que és el que uneix la USO amb UDC. Es referí al model de sindicalisme que la USO propugna, l'autònom. Insistí en que no son el braç de + cap Partit Polític.

Per la SOC parlà en Casasses, qui feu una història del seu sindicat, tot afirmant que si bé els orígens éren comuns, + després s'havien separat, i definí els principis del seu sindicat, que lluita + per la llibertat, dignitat del poble treballador, llibertat nacional, i que són + partidaris de l'independència en relació amb els partits polítics; acabà dient que + lluitaven per l'alliberament de l'home i del poble treballador català.

Per CDC parlà en Jordi Pujol donant + les gràcies a UDC per la seva fidelitat + en la lluita per les llibertats, resaltar el fet de que el 1936 es mantingués fidel a la República, i que fos el 1939 el Partit en reempendre la lluita per la democràcia. Tot seguit afirmà que era necessà

ria una UDC per l'articulació d'un centre esquerra, i afirmà que era ja un fet sintomàtic, que a l'hora de cantar els Segadors, el Ministre de la Guerra, s'hagués posat dempeus.

La última intervenció fou a càrrec d'en Maurici Serrahima, antic fundador de + l'organització, que afirmà que si bé no + militava per raons de salut, se sentia orgullós del seu temps de militància (1936-1939) i que per tant, el tenien al seu + servei.

Els components del Comitè de Govern, foren després de les eleccions:

A. Canyelles
J. Sansa
LL. Cuatrecases
S. Miquel
J. Miró
A. Vila
F. Camps

Els membres elegits del Consell Nacional foren:

Anton Canyelles
Miquel Coll i Alentorn
Llibert Cuatrecases
Jaume Carner
Manuel Cardena
Marià Vila-Abadal
Albert Vila
Josep Miró
Eduard Fornés
Xavier Gil Robles

Ferran Camps
Joan Terraza
Joaquim Pibernat
Francesc Blanc
Jaume Sobrequès
Josep Anglada
Roser Minobis
Jacint Nubiola
Enric Castro
Lluís Mercader
Antoni Brunet
Antoni Caire
Ramon Martíñez
Francesc B. d'Aragay
Montserrat Minobis
Vicens Maraviglia
Carles Vilarrubí
Simeó Miquel
Joan Sansa
Joaquim Colell
Ernest Solanes
Josep Pla
Jaume Camp
Santiago Martíñez
Josep Coll Majó
Andreu Ros
Santiago Guillén
Gonçal Oliveros
Josep M. Puig
Esteve Puigferrant
Jordi Sivilla
Xavier Sitges
Oriol Badia
Xavier Garcia
Joaquim Bartra
Antoni Cases

què és f.n.c.

Front Nacional de Catalunya ha mantingut una actitud de silenci aquests darrers mesos, pel que fa a la seva estratègia i a la seva política actual, tot i que s'ha mantingut activament tant al si del Congrés de Forces Polítiques com a l'Assemblea de Catalunya. Es per això, que avui, aquí, el S.I.C. reproduceix d'una octaveta

del Front Nacional la definició que avui fa la direcció del partit.

Tenim notícies de que Front Nacional + està preparant un proper Congrés en el + què es debatran les línies estratègiques + del Partit. Sembla que al si del mateix + coexisteixen dues tendències molt definides.

FRONT NACIONAL DE CATALUNYA és un partit històric de 37 anys de lluita continuada. Defensa com a programa polític per a la plena llibertat de les classes populars catalanes:

La consecució de la independència nacional dels Països Catalans, la integritat de tots ells -Catalunya Nord, el Principat de Catalunya, les Illes i el País Valencià- a través d'una estructura interna de pacte federatiu, i la construcció de la societat socialista en llibertat. + F.N.C. es dirigeix i vol enquadrar els + sectors assalariats, obrers industrials i de serveis, botiguers, camperols, artesans, estudiants i professionals liberals és a dir, el gran conjunt de les classes populars catalanes en la mesura que acceptin el programa socialista independentista de FNC.

"Front" vol ser el partit dels patriotes socialistes catalans. Un partit de masses amb voluntat de govern, rebutjant la política del "tot o res". Enten l'alliberament com un procés gradual que configurarà la via catalana al socialisme, durant el qual s'ha d'anar consolidant el poder popular català. Això es realitza a través de la creació d'un moviment catalanista + popular, al costat d'un programa d'esque-

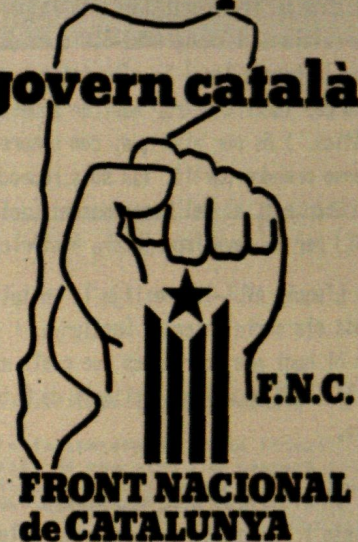
res potentat a través de la mobilització i del sufragi universal.

FNC és un partit que funciona organitzativament sota el principi de la democràcia directa i té com a portaveu central + la revista ARA.

En el moment polític actual, FNC creu que la lluita ha d'anar dirigida cap a la ruptura democràtica que ha de comportar + per a cada un dels Països Catalans, un estatut d'autonomia, les llibertats fonamentals i l'amnistia. En el Principat de Catalunya la política unitària es concreta + organitzativament en el Consell de Forces Polítiques de Catalunya. El Pacte polític -Consell- i la mobilització -Assemblea- + d'acord amb el President de la Generalitat Josep Tarradellas, ha d'obrir el debat cap a la constitució del Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya.

prou ocupació govern català

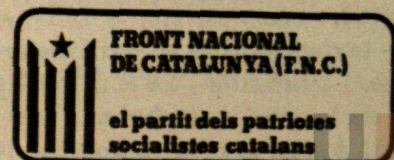

LA SOLIDARITAT REAL ENTRE LES CLASSES POPULARS DE LES NACIONS OPRIMIDES PEL CAPITALISME IMPERIALISTA ESPANYOL PASSA PER LA DESTRUCCIÓ DE L'EINA POLÍTICA AMB LA QUAL S'EXPRESSA AQUESTA OPRRESSIÓ, ÉS A DIR, LA DESTRUCCIÓ DE L'ESTAT ESPANYOL, PER TAL D'ACONSEGUIR LA INDEPENDÈNCIA POLÍTICA I EL SOCIALISME A CADA UNA D'ELLES.

● **prou ocupació!**

● **govern català!**

**en el camí d'uns Països Catalans
independents i socialistes**

El Reagrupament es converteix en "P.S.C."

Al sí de l'oposició democràtica s'ha produït una greu crisi, després que el Reagrupament canviés el seu nom pel de Partit Socialista de Catalunya. Un llarg i difícil debat ha tingut lloc a la premsa i al sí dels organismes unitaris, fins al punt de fer trontollar tota la política catalana. L'equip AVUI-SIC considera que la premsa legal ja n'ha fet prou ressum per tenir d'entrar aquí en aquesta temàtica, i és per això que, com sempre, sense prendre partit, tan sols reproduïm un Document, el del Reagrupament (actualment PSC) per la seva importància històrica.

L'equip AVUI-SIC desitja la unitat de tots els socialistes de Catalunya, i que no hi hagi més entrebanys que posin en perill llurs organismes unitaris de Catalunya.

En el Congrés del Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya, celebrat el mes de Gener del 1976, es proposà per moltes seccions que el Reagrupament, quedant des del primer dia de la seva constitució afirmà la seva voluntat de forjar un gran Partit Socialista, prengué definitiva i ment aquest nom i es digué Partit Socialista de Catalunya. La proposta fou aprovada i s'autoritza al Consell Polític previ acord de totes les seccions, per a procedir al canvi de denominació en el moment que ho considerés oportú.

Aquest moment ha arribat ja, i el RSDC es dirà des d'ara Partit Socialista de Catalunya.

Les següents raons expliquen la nostra decisió:

1.- La clara definició del socialisme europeu i internacional, que és un socialisme obert a totes les tendències, d'inspiració diversa: marxista, no dogmàtica, igualment que llibertària o cristiana i

també democràtica i sindicalista. El Reagrupament ha establert contactes oficials amb tots aquests partits socialistes, que són membres de la Internacional Socialista reorganitzada l'any 1951 a Frankfurt. En la declaració de principis de la Internacional Socialista, a la qual pertanyen

el Partit Socialista francès, igual que el Partit Socialdemòcrata Alemany, o el Partit Obrer Belga, o el Labour Party, etc. s'afirma la validesa d'aquest socialisme obert i pluralista, democràtic i europeu. El Partit Socialista de Catalunya fa seva aquesta Declaració de la Internacional Socialista i així creu contribuir a evitar confusions.

2.- Reafirmant la nostra adscripció als Principis del socialisme europeu i internacional, reiterem la nostra fidelitat als corrents diversos que ens donen vida i que han contribuït al llarg de la història del nostre poble, a reunir la voluntat sindicalista amb el pensament socialista, i amb l'afirmació nacional catalana oberta a la perspectiva dels Països Catalans. Aquesta voluntat que té pregones tradicions en el moviment obrer de Catalunya, ha volgut sempre una autèntica entesa amb el socialisme espanyol que fou, també, una gran força oberta a totes les tendències i que pot ésser demà instrument vertebrador de la democràcia a la resta de la península. El socialisme de Catalunya, organitzat avui en el seu propi partit, afirmant sempre els drets de la nació catalana, reitera que aquest combat vertebrador s'ha d'expressar en les estructures federals de l'Estat espanyol, lliurement volgudes per les diverses nacionalitats que el formen.

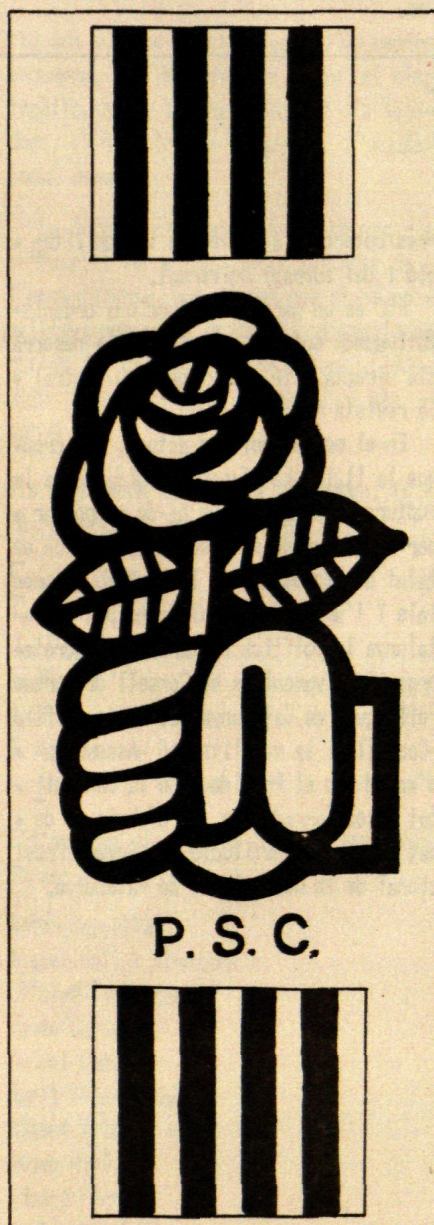
3.- El Partit Socialista de Catalunya que se'n el segon Document de Treball del Reagrupament, el manté com programa provisional fins el Congrés, que es reunirà en el curs d'aquest any, i en el qual s'aprovaran els nous estatuts i el programa definitiu del P.S.C.

Amb la total sinceritat que ens ha mogut sempre, sense dogmatismes ni exclusions de capmena, insistim en la nostra invitació a tots els corrents i grups socialistes perquè ens trobem junts i sapiguem discutir plegats aquest contingut programàtic. El pas endavant que avui hem donat no ha d'ésser exclusiu de ningú. Vol expressar clarament les opcions de una democràcia socialista que Catalunya, junt amb els altres pobles de la Península i de tot Europa, haurà d'escollir lliurement per fer-la viure en la nova etapa de llibertat i de justícia que hem de conquerir. Tots els socialistes catalans hem d'ajudar a formular aquestes opcions.

Pel Socialisme, Per la democràcia,

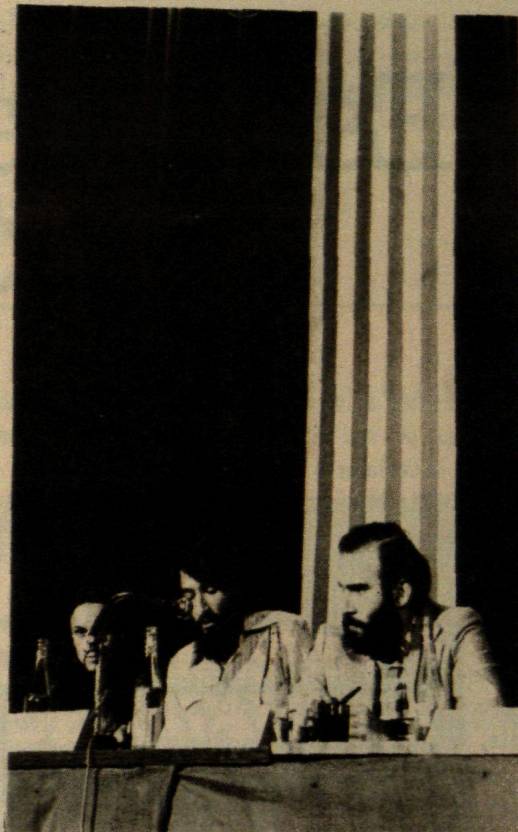
Visca Catalunya !!

PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

Homenatge a Mossèn Armengou

L'equip AVUI-SIC reproduceix a continuació uns extractes de "Justificació de Catalunya", llibre de Mn. Armengou, important per a una generació que havia perdut els mots, i així fa la seva aportació a l'homenatge que va tenir lloc a Eerga, fa unes setmanes.

Extractes de la revisió del llibre "La justificació de Catalunya" de Mn. Josep Armengou de l'any 1955. Aquesta revisió la començà el 1975 i resta inacabada. Volia titular-la "La justificació del nacionalisme català" ja que -tal com pensava aclarir en el pròleg de la nova obra- "Catalunya no necessita justificarse. Un poble pel sol fet d'existir ja resta justificat".

- "UNA NACIÓ EXISTEIX O NO EXISTEIX INDEPENDENTMENT DEL DICTAMEN D'UNA MAJORIA MOMENTÀNIA"
- "LA CONSIGNA DEL PROLETARIAT DEL NOSTRE PAÍS HAURIA D'ÉSSER LA RECONQUESTA DE LA PÀTRIA LA D'ASSUMIR EL LIDERAT I LA RESPONSABILITAT DE L'ALLIBERAMENT NACIONAL I SOCIAL DELS PAÏSOS CATALANS"
- "TOTA COACCIÓ ANTINACIONAL ÉS ESSENCIALMENT ANTIDEMOCRÀTICA I ANTIHUMANA"
- "UN NACIONALISME EN ESTAT DE DEMANDA NO ÉS MAI UN AFER LOCAL, SINÓ UN PLET INTERNACIONAL"
- "ÉS UNA REIVINDICACIÓ QUE S'INSEREIX EN LA TENDÈNCIA UNIVERSAL DELS HOMES CAP A UN MÓN MÉS JUST. FORMA PART DE LA REVOLUCIÓ UNIVERSAL"
- "L'ACTUACIÓ ESPANYOLA A CATALUNYA ÉS, SENSE PALLIATIVUS, UN GENOCIDI"
- "TOTES LES SOLUCIONS ESPANYOLES DE DRETA O D'ESQUERRA QUE PUGUIN VENIR DESPRÉS DEL FRANQUISME SERAN FATALMENT AIXÒ, SOLUCIONS ESPANYOLES. ENS PODEM APROPRIAR MÉS O MENYS PERÒ DE CAP MANERA NO SERAN LA NOSTRA SOLUCIÓ" "EN TOTS ELS CASOS NECESSITEM FER-NOS LA NOSTRA POLÍTICA"
- "NECESSITEM UNA DEMOCRÀCIA POSADA AL DIA. AVUI, UNA DEMOCRÀCIA QUE TINGUI EL PARLAMENTARISME COM A EXPRESSIÓ ÚNICA, ÉS INSUFICIENT. PER AIXÒ A DEMÉS DE LA DEMOCRÀCIA POLÍTICA. VOLEM LA DEMOCRÀCIA ECONÒMICA, SOCIAL, SINDICAL I EMPRESARIAL. DEMOCRÀCIA EN TOTS ELS ORDRES DE LA VIDA COMUNITARIA"
- "VOLEM ADMINISTRAR EL FRUIT DEL NOSTRE TREBALL I EMANCIPAR-NOS DEL GRAN BURGÈS, DEL GRAN EXPLOTADOR QUE ÉS L'ESTAT ESPANYOL".

Estat Català, de nou

Ha arribat a les nostres mans un document, que pel seu interès reproduïm, ja + que és la Declaració Pública d'un grup que creiem extingit: Estat Català. Esperem en properes edicions del nostre Servei Informatiu, poder informar-vos sobre els avenços de la nova etapa d'Estat Català.

La Comissió Política d'Estat Català ha aprovat la següent declaració de principis, la qual configurarà la direcció política de l'organització, fins i tant no pugui celebrar-se un Congrés lliure:

ESTAT CATALA afirma que els Països Catalans constitueixen la nostra comunitat nacional, plataforma d'acció i finalitat política de la seva raó d'ésser com a organització nacionalista.

ESTAT CATALA lluita per la nostra independència de la nostra comunitat nacional i perquè exercint el seu dret inalienable + d'autodeterminació, pugui disposar lliurement del seu destí.

ESTAT CATALA declara que la democràcia és l'única forma de govern que pot garantir l'efectiu exercici dels drets humans i + dels drets socials.

ESTAT CATALA defuig tot dogmatisme programàtic: la lluita per la llibertat no pot ésser l'exclusiva de ningú, sinó la suma de la voluntat i l'esforç de tota la comunitat catalana.

ESTAT CATALA es solidaritza amb l'inquietud social que reclama profundes transformacions i confia en la tradició sindicalista de la classe obrera catalana per + arribar a l'establiment d'una societat veritablement justa.

ESTAT CATALA considera que l'actual divisió estatal europea és el resultat de passades guerres imperialistes; per això + propugna una federació de pobles europeus recolzada en la voluntat dels seus ciutadans.

ESTAT CATALA fidel als seus orígens, però lliure de tot convencionalisme i formulis

me; conscient de la problemàtica present, i sobretot abocat al futur, convoca tot + hom i especialment la joventut, a la gran tasca d'afirmació nacional i d'alliberament.

ESTAT CATALA fundat per Francesc Macià, + és continuador del seu esperit i del seu pensament, i per tant lluita per uns Països Catalans políticament i socialment + lliures.

C.C.O.O., X aniversari

Es d'indiscutible importància dins el món de tendències sindicals del nostre + País, el reconèixer la importància que té a Catalunya la celebració del X Aniversari de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya. Es per això que reproduïm el document-crida, per aquest X Aniversari.

VIVA EL X ANIVERSARIO DE LA COMISION OBRERA NACIONAL DE CATALUÑA

En la presente coyuntura de crisis + econòmica, de gran ofensiva de masas, de agotamiento del actual intento reformista del Gobierno Arias-Fraga, la C.O. Nacional de Catalunya se dispone a conmemorar + su X Aniversario.

Durante estos últimos diez años ha sido fundamental la aportación de la Comisión Obrera Nacional de Cataluña para el movimiento obrero y democrático: mejorando las condiciones de vida y trabajo de + los asalariados, elevando el nivel de combatividad y conciencia de clase; incorporando a los trabajadores de forma superior al combate político global contra la dic-

tadura. por la Amnistia, y la Libertad; haciéndose desde su inicio, abanderada de + las reivindicaciones democrático-nacionales del pueblo de Catalunya; educando a + los trabajadores en el camino de la democracia y en la senda de una sociedad justa, donde el trabajo no esté basado en la explotación...

Durante todos estos años, las C.C.O.O. + han impulsado grandes movilizaciones y acciones coordinadas que en no pocos casos, han supuesto resonantes victorias; y que + todas ellas han contribuido y contriuyen a avanzar hacia la consecución de nuestros objetivos.

Ni los crímenes contra nuestros hermanos de SEAT, Térmica del Besós, Tarragona ni las torturas, detenciones, cárceles y + exilio; ni los despidos en masa han socavado nuestros objetivos iniciales y presentes. Antes al contrario, la C.O. Nacional de Catalunya, está presente con su militancia activa, en las grandes fábricas, en las comarcas, en los ramos de la producción y los servicios. Los mejores trabajadores, miles de cargos sindicales, a + uno u otro nivel, forman parte de nuestro

gran movimiento sociopolítico de masas.

Nos disponemos pues a celebrar nuestro X Aniversario con la esperanza de contribuir con él, a la Solidaridad Obrera, por la libertad y unidad sindical, por la Democracia. Porque no quede un preso en las cárceles ni un exiliado fuera de nuestras fronteras.

En estos momentos la solidaridad militante con los compañeros de motor Ibérica y telefónica, con todos los trabajadores en lucha, es fundamental. Por la reincorporación en sus centros de trabajo, el levantamiento de las sanciones y la negociación de sus justas reivindicaciones.

Esta importante efeméride para todos los trabajadores de Catalunya i de todo + el Estado Español, significa también para nosotros los siguientes objetivos:

- 1.- Un reforzamiento de las Comisiones Obreras a todos los niveles, fundamentalmente en los centros de trabajo. ¡Comisiones Obreras en todas partes!
- 2.- Abrir en los centros de trabajo y estudio una campaña de adhesiones y saludos a las CC.OO. en general y a nuestro X Aniversario en particular. La COMC valora altamente los pronunciamientos en este sentido de las Agrupaciones Metalúrgicas de Barcelona, de Sabadell, el Pleno de Vocales de JIT de Meteró, la Asamblea de Parados de Barcelona, Badalona y Hospitalet; los pronunciamientos de las Juntas Sindicales del Banco Central, Pegaso, ... ¡Sigámos + el mismo camino!
- 3.- Que se abra una intensa campaña de popularización, y posterior asistencia masiva al acto conmemorativo de Barcelona para el día 12 de Junio, por la tarde en el pabellón de Deportes; que se hagan artes + de esta fecha, todo tipo de conmemoraciones en todas las empresas, en todos los + ramos, en las localidades, ...
- 4.- Distribuir en Catalunya 200 mil bonos que vinculen a los trabajadores con las + CC.OO. del millón que la Coordinadora General ha emitido en todo el Estado.

La C.O. Nacional de Catalunya, en este Aniversario, llama a todos los trabajadores a situar justamente las relaciones + del movimiento obrero en apoyo de las instancias unitarias, especialmente con la + Asamblea de Catalunya y Coordinación Democrática, a las que apoya con decisión.

Nuestro lema en todos los actos será + todo lo que los trabajadores sienten de +

forma más intensa, urgente e inaplazable: la LIBERTAD SINDICAL, LA UNIDAD DEL MOVIMIENTO OBRERO, LA AMNISTIA Y LA DEMOCRACIA.

La C.O. Nacional de Catalunya promete + a cuantos luchadores están en las cárceles y en el exilio que seguirá sin desma-

yos en su consecuente lucha porque todos + ellos estén con nosotros. Enviamos nuestro + saludo combatiente a los compañeros + Pablo Morales, en prisión, y Angel Rozas, en el exilio.

La C.O. Nacional de Catalunya
X Aniversario.

10 AÑOS DE COMISION OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA

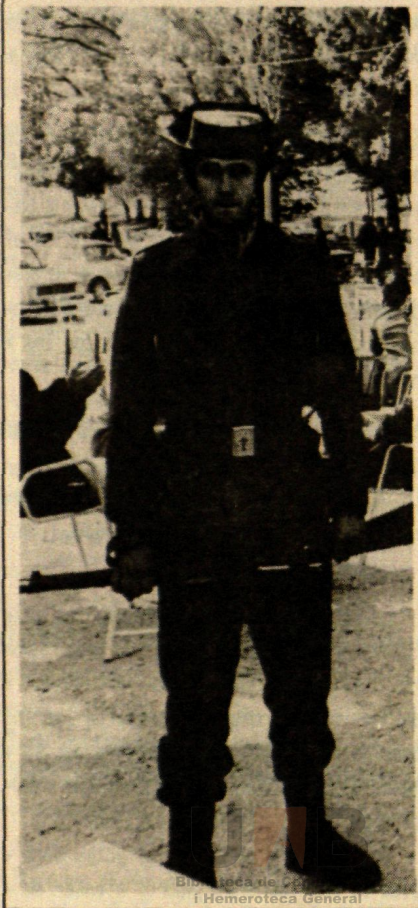
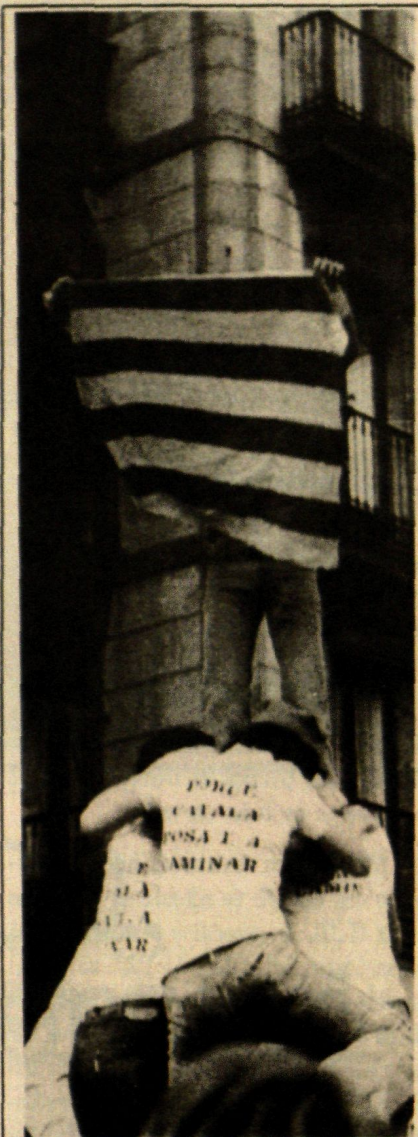
- Por la libertad y la unidad sindical
- Por un congreso sindical constituyente
- Por un sindicato de clase unitario, democrático e independiente

COMISION OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA

La Marxa de la Llibertat, endavant

L'equip AVUI-SIC dedica la seva portada d'aquest número i reproduïx l'itinerari de la Marxa de la Llibertat, solidaritzant-se amb la mateixa i cridant al poble català a incorporar-se a la Marxa. Denunciant públicament la repressió policíaca exercida sobre els participants en el primer dia de la seva sortida.

DIA	COLUMNA 1	COLUMNA 2	COLUMNA 3	COLUMNA 4	COLUMNA 5	COLUMNA 6
J 3				LA SENIA		
U 4	L'ESCALA	OLIANA	ESTERRI D'ANEU	— Ulldecona	GIRONA	GUARDAMAR
L 5	— Castelló d'Emp.	— Organyà	— Llavorsí	— Alcanar	— Caça	— Elx
I 6	CASTELLÓ D'EMP.	ORGANYÀ	LLAVORSI	ALCANAR	CAÇA	— Alacant
O 7	— Figueres	— La Seu	— Sort	— Amposta	— La Bisbal	— Alcoi
L 8	FIGUERES	— La Seu	SORT	— Amposta	LA BISBAL	— Ontinent
9	— Banyoles	LA SEU	— Gerri de la Sal	AMPOSTA	— Torroella	— Denia i Albaida
10	BANYOLES	— Martinet	GERRI DE LA SAL	— Tortosa	TORROELLA	DENIA i ALBAIDA
11	— Besalú	MARTINET	— Pobleta de V.	TORTOSA	— Palafrugell	— Gandia
12	BESALÚ	— Bellver de Cerd.	POBLETA DE V.	TORTOSA	PALAFRUGELL	GANDIA
13	— Castellfollit	BELLVER DE CERD.	— Pobla de Segur	— Aldover	— Palamós	— La Vall
14	CASTELLFOLLIT	— Puigcerdà	POBLA DE SEGUR	ALDOVER	PALAMÓS	LA VALL
15	— Olot	PUIGCERDA	— Tremp	— Xerta	— S. Feliu de G.	— Alzira
16	OLOT	— Alp	TREMP	XERTA	S. FELIU DE G.	ALZIRA
17	— Joanetes	ALP	— Llimiana	— Benifallet	— Tossa de Mar	— Sueca
18	JOANETES	— La Molina	— Vilamitjana	BENIFALLET	TOSSA DE MAR	SUECA
19	— S. Pere de Tor.	— Planols	— Isona	— Gandesa	— Lloret de Mar	— Perelló
20	S. PERE DE TOR.	— Ribes de Fres.	ISONA	— Gandesa	LLORET DE MAR	PERELLÓ
21	— Manlleu	RIBES DE FRES.	— Folguer	GANDESA	— Blanes	— València
22	MANLLEU	— S. Joan de les A.	— Ponts	— Caseres	BLANES	— Llíria
23	— Vic	— Camprodon	PONTS	— Caseres	— Canet de Mar	LLÍRIA
24	VIC	CAMPRODON	— Artesa de Segre	CASERES	CANET DE MAR	— Sagunt
25	— Tona	— S. Joan de les A.	ARTESA DE SEGRE		— Arenys de Mar	— Almenara
26	TONA	— Ripoll	— Balaguer	MATARRANYA	— Mataró	ALMENARA
27	— Viladrau	RIPOLL	BALAGUER		MATARÓ	— Vall d'Uixó
28	VILADRAU	— Pobla de Lillet	— Linyola		PREMIÀ DE MAR	NULES
29	— S. Hilari Sacalm	POBLA DE LILLET	LINYOLA	MORA D'EBRE	— Badalona	— Borriana
30	S. HILARI SACALM	— Figols	— Mollerusa	— Miravet	BADALONA	BORRIANA
31	— Osor	FIGOLS	MOLLERUSA	MIRAVET	— Barcelona	— Almasora
A 1	— Anglès	— Berga	— Bell - lloc	— Mora la Nova	BARCELONA	— Castelló
G 2	ANGLES	BERGA	BELL - LLOC	MORA LA NOVA	— Hospitalet	— Villarreal
O 3	— Sta. Coloma F.	— Puig-reig	— Bellvis	— Ascó	HOSPITALET	— Onda
S 4	STA. COLOMA F.	PUIG-REIG	BELLVIS	ASCÓ	PRAT — S. Boi	ONDA
T 5	— Tordera	— Navars	— Vilanova de la B.	— Cabassers	S. BOI	— Ribesalbes
6	TORDERA	NAVARS	VILANOVA DE LA B.	CABASSERS	— Cornellà	— L'Alcora
7	— S. Celoni	— Sallent	— Lleida	— La Figuera	— S. Feliu	— Vilafanes
8	S. CELONI	SALLENT	LLEIDA	LA FIGUERA	— Martorell	— La Pobla
9	— Cardedeu	— Manresa	LLEIDA	— Masroig	MARTORELL	LA POBLE
10	CARDEDEU	MANRESA	— Torrefarrera	MASROIG	— S. Sadurní	— Cabanes
11	— La Garriga	— Súria	— Rosselló	— Porrera	S. SADURNÍ	— Coves
12	LA GARRIGA	SÚRIA	— Alguair	PORRERA	— S. Pere Molanta	— Torreblanca
13	— Granollers	— Cardona	— Almenar	— Cornudella	— Sitges	— Alcocebre
14	GRANOLLERS	CARDONA	— Alfarràs	— Alforja	SITGES	— Alcalà X.
15	— Mollet del Vallès	— Navés	— Almacelles	ALFORJA	— Vilanova i la G.	— Penyíscola
16	MOLLET DEL VALL.	NAVÉS	ALMACELLES	— Cambrils	VILANOVA I LA G.	— Benicarló
17	— Caldes de Mont.	— Oliús	— Sucs	CAMBRILS	— Calafell	BENICARLÓ
18	CALDES DE MONT.	OLIUS	— Gimenells	— Reus	CALAFELL	— Vinarós
19	— Sabadell	— Solsona	— Valmanya	REUS	— El Vendrell	VINARÓS
20	SABADELL	SOLSONA	— Alcarriàs	— Maspugols	EL VENDRELL	— S. Bàrbara
21	— S. Cugat	— El Miracle	— Torres de Segre	— La Selva del C.	EL VENDRELL	S. BÀRBARA
22	S. CUGAT	— Torà de R.	— Soses	— Alcover	— L'Arboç	— La Cava
23	— Terrassa	TORÀ DE R.	— Altona	ALCOVER	L'ARBOÇ	LA CAVA
24	TERRASSA	— S. Guim de L'E.	— Seròs	— Morell	— Plà de Manlleu	— L'Ampolla
25	— Olesa de Mont.	S. GUIM DE L'E.	— Maials	MORELL	PLÀ DE MANLLEU	— L'Ametlla
26	OLESA DE MONT.	— Cervera	— Lladecans	— Tarragona	— S. Pere de Riud.	L'AMETLLA
27	— Monistrol	CERVERA	— Granadella	TARRAGONA	S. PERE DE RIUD.	— Hospitalet
28	— Montserrat	— Guissona	— El Soleràs	— Torredembarra	— Vilafranca P.	HOSPITALET
29	MONTSERRAT	GUISSONA	— L'Albagés	TORREDEMBARRA	VILAFRANCA P.	— Vilaseca
30	— Masquefa	— Agramunt	— Castellidans	— Salomó	— Pontons	VILASECA
31	— Piera	AGRAMUNT	— Puigvert	SALOMÓ	PONTONS	— La Canonja
S 1	— Capellades	— Anglesola	— Juneda	— Vilavella	— Santes Creus	— Constantí
E 2	— Igualada	— Tàrraga	— Torregrossa	VILAVELLA	— Vilarrudona	— Vilallonga
T 3	IGUALADA	TÀRREGA	— Borges Blanques	— Valls	— Valls	— Vallmoll
E 4	— S. Martí de T.	— Verdú	BORGES BLANQ.	VALLS	VALLS	— Valls
M 5	— S. Coloma de Q.	— Poelxana	— Arbeca	— La Riba	— La Riba	— La Riba
B 6	S. COLOMA DE Q.	— Bellpulg	ARBECÀ	LA RIBA	LA RIBA	LA RIBA
R 7	— Sarral	— Belianes	— Belianes	— Montblanc	— Montblanc	— Montblanc
E 8	SARRAL	— L'Espluga Calva	— L'Espluga Calva	MONTBLANC	MONTBLANC	MONTBLANC
9	— Espluga de F.	— Tàrrés	— Tàrrés	MONTBLANC	MONTBLANC	MONTBLANC
10	ESPLUGA DE F.	— Vimodí	— Vimodí	MONTBLANC	MONTBLANC	MONTBLANC
11	— POBLET	— POBLET	— POBLET	— POBLET	— POBLET	— POBLET

El guió indica MARXA. Les majúscules ESTADA.

XVII Permanent de l'Assemblea de Catalunya

S'ha celebrat una important Permanent + de l'Assemblea de Catalunya, amb l'assistència de més de cent delegats i més de + 80 delegacions, acordant-se l'organització d'una campanya de mitings, a l'entorn d'un nomenat "Manifest per la Ruptura". Reproduïm a continuació pel seu interès, + l'esmentat Manifest, així com el Comuni + cat de la XVII Permanent, amb les seves + edicions oficials.

XVII REUNIO DE LA COMISSIÓ PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

S'ha reunit la XVII Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya, amb assistència de 127 persones, representants de 82 delegacions, i ha acordat de fer públic el present comunicat.

1.- La Comissió Permanent ha examinat la situació política en el període transcorregut des de la seva darrera reunió, i n'ha destacat els intents del reformisme al voltant de les disposicions legislatives sobre els drets de reunió i d'associació. En aquest punt la Comissió Permanent denuncia les maniobres que pretenen de consolidar el paper de les Institucions franquistes, que, marginant el poble i la seva sobirania, són una manipulació més en favor del continuisme.

Ha estat escoltat sobre aquest tema l'informe que ha presentat Justícia Democràtica de Catalunya i que ha estat assumit per la Comissió Permanent, la qual ha acordat de fer-ne una àmplia difusió. El govern pretén de fer l'operació reformista en el marc de les dites "Lleis fonamentals" del franquisme, clarament repressives dels drets dels ciutadans, i que tenen per objectiu de controlar, arbitràriament, i amb evidents exclusions, l'activitat política, i de fer-ne un instrument al servei dels mateixos sectors polítics que monopolitzen el poder. Tot això sense cap mena de garanties jurídiques i jurisdiccionals, i mantenint unes figures delictives que es corresponen plenament amb les característiques antidemocràtiques de la Llei d'Associacions, qual s'escolt que sigui el resultat de la Reforma del Codi Penal.

De les "Corts" actuals no s'en podia esperar, obviament, res més.

2.- L'Assemblea denuncia com a freqüent en les darreres tendències la pràctica de la tortura, que és una de les formes més inhumanes de la violència institucionalitzada.

Això és coherent, d'altra banda, amb la declaració que el Govern ha fet donant caràcter de matèria reservada a la informació sobre les tortures, amb la qual cosa assegura la impunitat dels responsables d'aquests fets delictius.

3.- La Comissió Permanent ha avançat en la discussió de la política unitària, amb l'aportació de diverses propostes que seran examinades en la propera reunió.

4.- En un pas més en la Campanya per uns Ajuntaments democràtics, la Comissió Permanent ha encarregat al Secretariat de preparar i sotmetre a la propera Permanent, una iniciativa sota el lema del "Salvem Catalunya per a la Democràcia", en la línia d'evitar que es puguin seguir prenent decisions que condicionin el nostre futur com a poble o hipotequin la seva qualitat de vida.

5.- La Comissió Permanent en compliment d'un acord de la sessió anterior, ha decidit iniciar una campanya de mitings unitàris entesos com a base d'una àmplia i diversificada mobilització democràtica, entorn als quatre punts de l'Assemblea; i ha aprovat el Manifest per la ruptura, que ha de servir com a instrument fonamental de la campanya.

Catalunya, a 13 de juny de 1976

MANIFEST PER LA RUPTURA

L'Assemblea de Catalunya, instància unitària representativa de les forces polítiques, sindicals i socials de Catalunya, davant la situació política actual, manifesta:

1.- La política reformista del govern s'adreja a l'establiment d'unes lleis i institucions que volen amagar la supervivència dels interessos dels sectors polítics de 40 anys ençà. El poble, malgrat els intents de marginació, eixampla la seva lluita, conscient que solament el rebuig del continuisme i la derogació de les lleis i institucions dels franquismes que intenten de perpetuar-lo, és a dir, solament la ruptura implica el retorn de la sobirania popular i exigeix l'amistia i el restabliment de les llibertats polítiques i nacionals.

2.- El reformisme, creant un clima de falsa democràcia i aplicant arbitràriament una tolerància i inseguretat jurídica, intenta dividir les forces de l'oposició. Davant això cal reforçar la unitat de totes les forces a l'entorn de l'objectiu fonamental de la ruptura democràtica.

En aquests moments de lluita per la democràcia cal mantenir el programa unitàri per sobre de qualsevol particularitat, opció partidista o esforç disgregador que vagi en contra dels quatre punts de l'Assemblea de Catalunya. La unitat ha de ser eixamplada fins a incloure tots els sectors democràtics de la societat per constituir així una sòlida garantia d'assolir la democràcia.

3.- La reivindicació de les llibertats polítiques i nacionals de Catalunya - a les que no pot donar satisfacció el "Régimen Especial para las cuatro provincias catalanas", requereix una estratègia global de ruptura democràtica al conjunt de l'Estat. L'Assemblea de Catalunya dins el seu 4rt. punt crida a treballar per aconseguir una estreta coordinació en les lluites de totes les instàncies unitàries i les forces polítiques de l'Estat espanyol.

4.- L'Assemblea de Catalunya entén que les llibertats no ens seran atorgades sinó que les hem de conquerir mitjançant la mobilització unitària, coordinada i pacífica de totes i cada una de les nacions i regions de l'Estat espanyol. Aquest és l'únic marc que pot garantir que la ruptura es realitzi dins el necessari procés de negociació unitària, condemnant al fracàs els esforços reformistes de fraccionar la unitat a través de possibles negociacions excloents.

Qualsevol negociació per la ruptura ha de comportar explícitament l'exigència d'un període constituent garantint mitjançant la formació d'un Govern Provisional a nivell de l'Estat, que permeti per la sobirania popular la lliure configuració de les seves institucions.

Per a Catalunya aquestes exigències es concreten en el restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut del 1932 com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació i en l'existència d'un govern provisional de la Generalitat en el mateix moment de la ruptura democràtica.

LLIBERTATS!

AMNISTIA!

ESTATUT D'AUTONOMIA!

Catalunya, 13 de juny 1976.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
1986

L'equip AVUI en la seva secció "Docu + mentació Catalana" secció a la que avui + otorguem un especial relleu degut a que + són els documents dels Partits Polítics + precisament els que sofreixen més avui en + cara, la repressió al no poder ésser re + produïts per la premsa legal. En aquestes + darreres setmanes han aparegut dos docu + ments importants: un elaborat per Convergència Socialista sota el títol "El fet + nacional" i l'altre per Convergència Democràtica de Catalunya, sota el títol "Què + és CDC" que reproduïm pel seu interès polític i tècnic, en alguns fragments:

"Què és CDC", és un llibret monogràfic + pulcrament editat que dibuixa que ha es + tat fins ara CDC, que preten ser, així + com la seva línia democràtica i nacional, i inclou també el seu programa socio-econòmic.

"Què és CDC"

Convergència Democràtica de Catalunya + es defineix abans que tot com un partit + nacionalista català.

C.D.C. que reconeix que al costat seu + molts homes i dones del nostre poble han + lluitat i segueixen lluitant des de postu + res ideològiques diferents per les lliber + tats de Catalunya, no vol pas monopolitzar la patent del nacionalisme català, però + el que sí ha de quedar molt clar, és que + C.D.C. fa del reconeixement polític de la + personalitat del poble català punt primor + dial, bàsic i no negociable del seu pro + grama.

Cal doncs, entendre molt bé aquest + punt fonamental perquè de no fer-ho, diff + cilment podrien ésser compreses altres + qüestions que constitueixen el nucli de + l'ideari polític econòmic i social de + CDC.

CDC creu que el nacionalisme català no + és patrimoni de cap grup ni de cap classe + determinada. En aquest sentit és evident + que CDC, tot reconeixent el caràcter anta + gònic de les actuals relacions socials + que aspira a transformar, no és un partit + classista -d'altra banda res de nou per + què avui gairebé tots els partits procu + ren no ésser-ho- sinó que CDC té la volun + tat d'esdevenir un catalitzador, un fac + tor aglutinant, un pal de paller d'una àm

D'aquesta manera CDC es dibuixa com un + dels únics partits al nostre País que pre + senta ja directament que és el Partit i + les seves vertents. Per el seu interès re + produïm la introducció en la que el Par + tit es defineix políticament.

"El fet Nacional Català" és un recull de + Documents dins la col·lecció "Quaderns de + Formació" que edita Convergència Socialis + ta de Catalunya, llibret que recull, a + més de la presentació que reproduïm, tot + una sèrie d'interessants treballs tècnics + de Marx, Rosa Luxemburg, Lenin, Serra i + Moret, Andreu Nin, Ramon Fuster, Jordi Ar + quer, Casas i Busquets, etc. Es evident + ment una clarificació important sobre la + qüestió nacional, des d'una perspectiva + marxista. Esperem amb interès la segona + part d'aquest treball.

plia majoria del nostre poble.

CDC vol assolir un paper de lideratge + a l'hora d'assenyalar les pautes d'una po + lítica feta a Catalunya i per a Catalunya + En altres paraules CDC aspira a ésser un + partit de govern i no pas un partit testi + moni. Però CDC creu que per assolir aquest + lideratge, per guanyar-se la credibilitat + d'una àmplia majoria de catalans no pot, + ni ha de renunciar a satisfer -donant res + postes vàlides, coherents i viables- les + necessitats i els anhels de les classes + populars de Catalunya.

Per això, CDC no creu en el protagonis + me polític de la gran burgesia del nostre + país, que històricament ha palesat massa + vegades, que els seus interessos estaven + per sobre dels interessos de Catalunya, + que massa vegades a desat, en el calaix + dels bons records, el seu catalanisme a + canvi d'un ordre i d'una anomenada pau so + cial encara que aquesta fos assegurada so + ta el dictat polític de Madrid.

I CDC tampoc pot ésser el partit d'a + quells pels qui la lluita de classes cons + titueix la darrera i única explicació de + la història dels pobles, d'aquells que, + moltes vegades interpretant superficial + ment i erròniament les lectures d'un marxisme de manual, creuen, afirmen i defen + sen que tot partit nacionalista és un hà

"Què és
CDC"

convergència
democràtica
de catalunya

bil camuflament de la burgesia per defen + sar llurs posicions de privilegi.

I CDC tampoc és, ni pot ésser el par + tit dels del "tot o res", dels maximalis + tes a ultrança, ni dels puristes cofois + de la seva esterilitat política. CDC si + bé creu que a voltes la política és l'art + de fer possible el que sembla impossible, + no vol caure en tristes temptacions d'a + brandaments inútils, frustradors i inope + rants dels quals, en definitiva, sempre + n'ha sortit un gran perdedor: el poble de + Catalunya.

C.D.C. en la seva voluntat de verte + brar un gran moviment nacionalista català + es dirigeix principalment a la gent cata + lanista i democràtica, a la gent amb acti + tud constructiva i amb mentalitat de fer + país. Es dirigeix a la petita i mitjana + burgesia, que habitualment ha tingut viu + el sentit de país; es dirigeix als sec + tors obrers d'origen immigrant o no, als + quals la consciència de classe no fa per + dre de vista la necessitat que té tot ho + me, i que tenen els estaments populars, + de formar part d'un poble ben construït i + estructurat; es dirigeix en general a la + gran majoria del que hom anomena capes po + pulars, classes mitges, professions libe + rals, empleats, quadres d'empresa, gent + del món cooperativista, del món comarcal; + es dirigeix als sectors intel·lectuals + del país, es dirigeix a un ampli nucli i + extens sector amb el qual cal necessària + ment comptar per fer coses a Catalunya, + un sector important pel seu volum, impor + tant per la seva col·locació en el joc po + lític i important per la seva actitud de + disponibilitat envers tot el que signifi + qui fer país.

CSC i el fet nacional

Amb aquesta antologia de textos del socialisme revolucionari, relatius a diversos aspectes de la qüestió nacional, hem pretès d'una banda, destacar l'atenció i la importància permanents que aquesta qüestió ha tingut per als principals teòrics del marxisme, des dels mateixos fundadors del socialisme científic, fins a alguns dels autors catalans compromesos més directament a la lluita pel socialisme i pel dret d'autodeterminació de Catalunya. D'altra banda, hem volgut oferir unes línies d'orientació per a la lluita present i futura dels socialistes catalans en el terreny de la qüestió nacional de Catalunya.

Cal advertir que el pensament marxista sobre el tema no és ni podria ser monolític, i que no manca de contradiccions aparents. Cadascun dels autors esmentats va ser, abans que res, un militant que hagué de pensar en funció d'unes lluites concretes en un moment determinat de la història i en un país. En cada cas, les motivacions que induïren Marx, Engels, Rosa Luxemburg o Lenin a dir allò que digueren sobre la qüestió nacional foren sovint diferents de les dels seus companys d'ideologia. Els seus raonaments i arguments eren discutibles, i per això mateix foren discutits entre ells, fins el punt que alguns dels textos seleccionats formen part de les polèmiques encetades dins el si del moviment marxista internacional.

Els enemics del socialisme es basen en aquestes polèmiques i en les diferents preses de posició dels capdavaners marxistes per a acusar aquests d'oportunistes i de defensar, segons les circumstàncies, la lluita dels polonesos, per exemple, sense deixar per això d'atacar-la en altres ocasions. En fer això, els enemics del socialisme obliden, potser voluntàriament, que el socialisme no és pas un nacionalisme, i que la causa de les nacionalitats és inseparable de la causa del socialisme, de manera que no totes les lluites nacionalistes són veritablement alliberadores del poble de la nació. El fet corrent va ser, durant molts anys, que la lluita nacionalista servís més els interessos de la burgesia que no pas els del proletariat. La gran aportació doctrinal

i científica dels pensadors marxistes va ser, en aquest camp, la de reconèixer l'aspecte històricament progressiu de la lluita nacionalista burgesa i, tot seguit la de destacar els límits d'aquella lluita i com el socialisme i la classe obrera eren els autèntics protagonistes d'un alliberament nacional total i eficaç.

Aquesta antologia no ha estat feta a l'atzar. Hem buscat allò que uneix els autors per sota de les apreciacions diverses de cadascun, apreciacions que responen, com hem dit, a la diversitat d'anàlisis concretes que calgué fer correctament davant cada situació concreta que es plantejava als uns i als altres. La unitat de pensament en qüestions més específiques és molt més visible entre els autors catalans, precisament per aquella mateixa raó ja que tots ells es refereixen a un país concret en un període històric, especialment transcendent per a la causa nacional catalana i el socialisme, és a dir, els anys de la Segona República espanyola.

Les idees centrals d'aquesta antologia podrien ser resumides de la manera següent:

Segons els fundadors del socialisme científic, Marx i Engels, el proletariat ha estat expropiat per la burgesia no solament dels mitjans de producció sinó també de la pròpia pàtria, de la pròpia nació. Però els proletaris amb la seva vocació de suprimir les classes socials, es constitueixen en la classe nacional, és a dir: total. Ells són els creadors de la veritable unitat nacional, de la veritable nació. Així mateix la burgesia, amb el desenvolupament del capitalisme, esdevé internacional, encara que imperialista. També el proletariat internacional completarà la internacionalització de la societat, però tot suprimint l'imperialisme, i l'explotació d'unes nacions per les altres. Un cop desapareguda la lluita de classes nacional, desapareixerà la lluita de classes internacional.

Un exemple concret, aportat per Marx, és la lluita del proletariat anglès contra la seva oligarquia. Si aquell fa costat a l'emancipació nacional irlandesa, afeblirà l'oligarquia britànica, que és l'opressora dels patriotes irlandesos. Al

seu torn, els irlandesos, en ser lliures, expulsaran l'oligarquia estrangera i la deixaran afeblida davant l'atac del proletariat anglès. La lluita nacional d'un poble coincideix amb la lluita popular dintre la nació opressora.

D'altra banda, com recorda Engels, el proletariat necessita les llibertats públiques, la democràcia, per tal de millorar les seves condicions de lluita contra la burgesia. Una independència nacional o una simple autonomia jurídica-política en el marc d'un Estat plurinacional és un marc de llibertat imprescindible per a lluitar contra els seus enemics de classe.

Com a conseqüència d'aquesta llibertat Otto Bauer recorda que la nacionalització de la democràcia per part del proletariat suposa la democratització de la cultura. El bescanvi cultural que pressuposa l'internacionalisme proletari, és l'altra cara del desenvolupament de la pròpia cultura nacional -popular enfront dels qui acusen al socialisme d'anivellar les masses de cada nació en una cultura standard internacional, sense trets distintius propis, és a dir, populars. A diferència de la simple comunitat cultural o "caràcter nacional" dels burgesos, que tendeix a decaure a causa dels intercanvis entre les cultures, propis del desenvolupament econòmic, la unitat d'educació i de treball en una mateixa formació social, democràtica i socialista, distribueix la cultura comuna entre les masses (que n'havien estat expropiades per la burgesia) i les uneix amb major força. La llengua popular desconeguda sovint pel propi poble, a causa de l'ús coactiu i merament "funcional" d'una altra llengua estrangera, és el vehicle de la cultura pròpia, un cop nacionalitzada aquesta. Els bens de la cultura nacional seran per fi propietat de tots i de cadascú. I tots i cadascú seran producte d'aquest bé cultural i comú. Tots els textos de militants catalans citats en aquesta antologia i que es refereixen a la qüestió de la pàtria dels proletaris i a la llengua d'aquesta, coincideixen amb aquests plantejaments. De la mateixa manera, la cita feta de Rosa Luxemburg enllaça les apreciacions de Marx i Engels sobre el socialisme com a únic creador veritable d'una nació lliure, democràtica i independent, amb la idea central de Lenin que l'Estat nacional no és pas una categoria abstracta, sinó una cosa concreta i històrica, la correcta anàlisi de la qual resulta imprescindible per tal de conèixer, en cada cas, la millor manera de

plantejar l'estratègia socialista dins + la lluita per l'autodeterminació nacional

Per aplicar l'estratègia de la lluita + nacionalitària del moviment obrer cal analitzar, segons Lenin, el moment en què es troba aquell moviment en relació amb la + fase de desenvolupament capitalista a la + qual correspon l'estadi de formació de + l'Estat nacional burgès. El capitalisme + en vies de desenvolupament tendeix a la + uniformitat nacional, a superar la situació plurinacional dins l'Estat per crear-hi un Estat nacional unitari. Ara bé: un Estat modern veritablement democràtic no + sols no és contrari, sinó que és propul + sor de les autonomies "regionals" (siguin socials, econòmiques o político-nacionali + taries), per tal com tot centralisme (necessari per al capitalisme) les necessita si vol funcionar no sols burocràticament, sinó també democràticament. D'aquí ve l' + interès natural, per al desenvolupament + econòmic, que existeixi una llengua que + serveixi de vehicle entre les diverses nacionalitats, si bé aquesta llengua ha de + ser usada lliurement, sense detriment de + les pròpies de cada nacionalitat. I això + que és afirmat de les llengües, ho és també, repetim-ho, de qualsevol autonomia. + Democràcia és sinònim d'autonomia.

Lenin va tantmateix més lluny. L'autonomia de les nacionalitats no és solament un dret de cadascuna d'elles, sinó la manera d'organitzar la convivència de totes elles entre si. Encara que això pugui estranyar de moment, Lenin s'estima més un sistema autònom que no pas un sistema + federal. ¿Per què? Doncs perquè el reco + neixement profund del dret de cada nació + ha de partir de la voluntat democràtica + d'aquesta. La federació comporta un acord entre nacionalitats. Per això, no és pas + un dret de cadascuna d'elles, perquè ningú no té dret d'arribar a un acord. Si + dues o més nacionalitats no volen federar-se, no serveix de res d'invocar el dret + que en té l'una d'elles. Si Catalunya de + sitja que l'Estat espanyol sigui federal per molt de dret que en tingués, no hi + arribaria mai si la resta dels pobles hispànics no decidia federar-se amb ella, i + alhora, entre si. En canvi l'autonomia + com a acte democràtic és assolible per a + cadascuna de les nacionalitats. En acabat ja es veurà si aquestes nacionalitats, ja autònomes, decideixen federar-se o no com + a millor garantia de cadascuna de les autonomies aconseguides democràticament.

Quant a la separació o dret a separar-se d'un estat, és cosa plenament reconegu

da, perquè en la lluita democràtica, ningú no pot anar democràticament contra la voluntat d'un poble i, a vegades, la separació pot ser revolucionàriament positiva pot crear un marc d'independència política democràtica i socialista enfront d'un estat autocràtic i capitalista. Però l'ideal socialista no és la separació disgregadora que estigués tancada en ella mateixa, nacionalista, sinó la vinculació oberta i internacionalista amb altres pobles, en la causa comuna de la revolució democràtica i socialista.

A partir d'aquest fil conductor del + pensament socialista, hem triat aquells + textos d'autors i de militants catalans + que, en opinió nostra, expressaren més bé durant la crucial experiència de lluita + democràtica i socialista dels anys trenta els principis esmentats, dins de les naturals aportacions originals que produí, en aquell moment, l'experiència catalana i + espanyola, d'aquell moment. Analitzar amb cura aquests darrers textos és una tasca + a fer per a tots els qui, molts conscients que la fase històrica del capitalisme espanyol, és diferent avui dia, vol +

QUADERNS de formació

3

dossier sobre

el fet nacional-1

edita: convergència socialista de catalunya

dran reflexionar amb eficàcia sobre la + lluita catalana per la democràcia, l'autonomia i la construcció d'una societat sense classes al nostre País, unit sempre + fraternalment amb la resta dels pobles + hispànics davant l'enemic comú: l'oligarquia explotadora i imperialista.

C.E.S.

PREMSA DEMOCRÀTICA

CDC INFORMACIONS

CDC ha llançat, -adaptant-se ja a la + "ilegalitat" actual i no a la clandestinitat de sempre- un butlletí dirigit als + seus militants i simpatitzants, així com a la Premsa, amb un contingut de partit + que actua ja pràcticament d'una manera pública.

Pel seu interès reproduïm la salutació o editorial d'aquest primer número, així + com la nota de la redacció que explica el perquè de CDC-Informacions.

En aparèixer aquest primer número de + CDC-Informacions, em plau adreçar-me a + tots vosaltres, companys de Convergència + Democràtica de Catalunya. Aquest butlletí com d'altres iniciatives en marxa, ha estat fruit de la III Assemblea General del nostre Partit. La nova dinàmica que estem vivint, però, no ens ha d'enganyar. I dic això pensant en les grans tasques de tota mena que caldrà endegar i refermar.

En efecte, d'uns mesos ençà l'activi +

tat política al llarg i ample de tot el + País, s'està multiplicant dia rera dia. + Només cal llegir atentament la premsa diària per adonar-nos que quelcom està canviant: ara més que mai i ha un creixent + interès pel regiment de la cosa pública + de part de totes les capes socials. I, evidentment, aquest fenomen és força més + extens a Catalunya. Les causes del perquè d'això, crec que són prou conegudes de + tots vosaltres. Per damunt de tot són una nació amb voluntat d'ésser, amb necessi + tat de viure plenament. Nosaltres -CDC i + les altres organitzacions polítiques catalanes- hem de canalitzar aquest allau d'efervescència popular.

Què hi pot aportar CDC a tot aquest entrellat? Primerament el nostre esperit + de lluita per una causa justa i que tard + o d'hora guanyarem. En segon lloc, la nostra decisió, el nostre convenciment, que hem de crear l'eix de la roda que és Catalunya. Raó d'ésser i voluntat de govern.

Però després de quaranta anys de dictadura feixista i anticatalana, ens trobem + mancats del tot d'instruments d'acció po-

IB
Institució de Comunicació
Internacional General
CEDEC

Secretary General

16

les oligarquies capitalistes es van agut + ditzar conforme les lluites populars surten i es desentrotllen. En aquest context sut AVANCEM!, esperant en un futur democràtic i popular pel que lluitem. A tu, + llegidor, et demanem la teva ajuda, per a difondre tots junts, el corrent del pensament autogestionari.

LLUITA

En el portaveu oficial del PSAN, Lluita núm. 59, de data 30 d'abril, llegim a les seves pàgines centrals un interessant article sobre els Països Catalans Ara, + que reproduïm íntegrament. En aquest mateix número també hi ha un interessant article sobre Coordinació Democràtica, i + un altre sobre la política democràtica al País Valencià.

De febrer ençà, diversos esdeveniments han col·locat la qüestió nacional a primer terme del debat polític. Es un fet de cièdament positiu. Però les manifestacions fetes per les diverses organitzacions, les notícies aparegudes a la premsa i les preses de partit d'alguns dirigents polítics, han suposat la desfiguració d'alguns trets bàsics del problema, i per tant, de les solucions polítiques que cal donar-li.

Es perfectament lògic que això s'esdevingui. La brutal agressió a que les classes populars dels Països Catalans han estat sotmeses durant els tres darrers segles, la sistemàtica alienació nacional i de classe que hem patit i la manca de precedents institucionals que hagin configurat de manera clara la nostra realitat col·lectiva, en són les causes més directes.

Per això cal reafirmar les nostres tesis, aclarir novament els nostres plantejaments i els nostres objectius. Per això cal denunciar amb tota l'energia, els confusions, les tergiversacions i les ambigüitats. Per això cal desemmascarar totes aquelles posicions que suposen la dimissió prèvia, al dret del nostre i de tots els pobles a construir llur futur + d'acord amb els seus interessos.

Consciència nacional i respostes polítiques

Que la dimensió nacional dels Països Catalans és un fet, que no es tracta pas d'un concepte forjat pel voluntarisme + d'uns quants, ho demostra l'enfortiment +

de la consciència nacional de les classes populars arreu dels Països Catalans. Aquest enfortiment s'ha fet ben espontàniament en resposta a agressions especialment ofensives contra la nostra cultura, en l'èxit de la Universitat Catalana d'Estiu, en l'aparició de publicacions d'abast nacional, en l'encontre sobre ciències socials a Perpinyà, i també en la tímida però significativa resposta a la qüestió nacional d'alguns dels partits + que parteixen de plantejaments regionals.

L'existència mateixa del partit és una conseqüència del retrobament de la dimensió nacional dels Països Catalans. El Partit ha respost políticament a la necessitat de la classe obrera i de les altres classes populars d'una organització que es proposa com a objectiu llur alliberament nacional i de classe.

Excepte la declaració formal del Front Nacional de Catalunya de l'estiu de l'any passat en el sentit de constituir-se el més aviat possible, en Front Nacional dels Països Catalans, cap de les altres organitzacions no ha pres veritablement en consideració el fet nacional, malgrat llurs declaracions o llurs gestes.

No es tracta pas de coordinar l'activitat dels partits similars que existeixen a cada un dels Països Catalans sotmesos a l'Estat espanyol, com afirmen les convergències socialistes, ni de preveure, per després del trencament democràtic, l'establiment de relacions especialment estretes entre les conselleries de Cultura dels Governos Provisionals del Principat i del País Valencià i potser fins i tot de les Illes, com afirma al Principat el Partit socialista Unificat de Catalunya.

No es tracta tampoc que la qüestió nacional sigui una possibilitat incipient + en les masses, una possibilitat a no tenir ara en compte -quan hi ha problemes + més importants a resoldre-, un aspecte de la revolució socialista que serà deguda + ment tractat en el seu moment, si és que "després" de la revolució encara les masses tenen aquestes tendències petit burgeses.

Es tracta que la classe obrera d'arreu dels Països Catalans s'alliberi de la opressió de la burgesia, construeixi + el seu propi Estat socialista, com a pas cap a la societat socialista internacional sense classes ni fronteres. I per això cal que un partit polític, almenys un, assumeixi ja ara, clarament i sense ambi-

guetats els objectius de la nostra lluita.

Es tracta que aquest partit adapti la seva lluita quotidiana, la seva tàctica i la seva estratègia, tant a les condicions objectives del moment com als objectius finals de la classe obrera dels Països Catalans, estigui aquesta sotmesa a l'Estat espanyol o a l'estat francès.

No és aquest un principi sense importància o d'una transcendència limitada. Al contrari, és la condició indispensable + per a què els objectius finals, s'aconsegueixin, perquè la revolució ens alliberi de l'opressió de classe i nacional que ens oprimeix, es produeixi veritablement. Es també el requisit fonamental perquè el combat diari de la classe obrera i de les altres classes populars del nostre país + tingui possibilitats reals, no tan sols + d'aconseguir èxits immediats, sinó també d'eixamplar i aprofundir la mobilització contra la burgesia i prendre finalment el poder.

Les relacions Països Catalans-Estat Espanyol

Un altre aspecte de l'alienació a què el nostre poble ha estat sotmès -aquesta alienació que afecta pràcticament a tots els partits polítics dels diversos Països Catalans- impedit-los assumir la nostra identitat nacional en tota la seva dimensió, són les postures dimissionistes en relació amb els lligams que els Països Catalans haurien de tenir amb l'actual estat espanyol.

Es tracta novament de l'adopció d'un punt de partida fals. Es considera l'ac +

lluita
socialisme
portaveu del
partit socialista d'alliberament nacional dels països catalans
independència

1er de MAIG
LES LLUITES OBRERES
No ens estendem a relatar la història de l'1 de Maig, però coneguda per tots els militants. El que importa ara és que aquest primer de maig sigui com cada any una nova data de lluita com ho fou el 1er de Maig de 1886, que servís per a donar un nou pas endavant cap als nostres objectius.
La situació actual es caracteritza per un augment de l'opressió durant la classe obrera que es troba de diferents maneres: augment dels treballadors sense feina, creixement de salaris en un moment d'incessant augment del cost de la vida, no homologació dels convenis, etc.
L'1 de Maig d'organyó ha estat precedit per un mes de realitzacions d'opres al nostre país i a tot l'Estat espanyol. Recordem entre altres les lluites dels treballadors d'Alcoa, d'Inda, d'ENSA, a Barcelona; d'Alcoa de Gual, la vaga general de l'Alcoa i el Canari, i les darreres vagues del metall a Barcelona.

30 ABRIL 1976

sumari

- INTRODUCCIÓ
- "TRABAJADORES SIN FECHA" -
- Cap a l'1 de Maig
- Al País Valencià
- Lluites obreres
- Un maig de lluites
- El 1er de Maig de 1886
- Lluites obreres

Núm. 59 PREU: 15 Ptes.

Totes aquestes lluites han començat per les reivindicacions dels treballadors, dels sectors dels treballadors, augment salarial, contra l'atur + els acomiadaments, etc. Però la lluita no s'ha acabat aquí. Cada vegada en els diferents camps apareixen amb més força les reivindicacions inalienables de la classe obrera: dret de reunió, dret de vaga, símbol de classe, reivindicacions que ens porten al trencament democràtic, l'adquisició de les exccericals del poder socialista.

tual Estat espanyol com un fet inamovible com una conquesta definitiva. Però, ho patim cada dia, l'Estat espanyol no és una conquesta ni un triomf per als treballadors. L'Estat espanyol, és ben al contrari, l'estructura de poder de què se serveix la burgesia per a desposseir-nos del fruit del nostre treball i dels nostres drets més elementals. L'Estat espanyol, és l'instrument de la burgesia per a explotar tots els treballadors de les nacions per ell oprimides. La seva destrucció és un pas indispensable per al nostre allibament.

Les tesis de relació Països Catalans-Estat Espanyol defensades per les organitzacions polítiques que no han comprés en tota la seva amplitud la situació de doble opressió en què ens trobem els treballadors catalans, van des de diversos graus d'autonomia "regional" fins a la constitució d'un Estat federal o confederal amb algun tipus de lligam especial entre els Països Catalans.

No val la pena comentar gaire extensament el que suposaria -o millor, el que no suposaria- l'autonomia "regional" com a objectiu final a assolir; cap socialista revolucionari pot defensar aquesta solució com a resposta a l'opressió actual.

En un context de llibertats democràtiques i d'autonomia, la classe obrera catalana tindrà a les seves mans més instruments per a fer comprendre als altres pobles de l'Estat, no ja el dret a l'autonomia o a l'autodeterminació, sinó clarament i obertament la seva voluntat política d'aconseguir el socialisme i l'independència, en aquest context la classe obrera catalana podrà avançar en el camí de recuperar la seva identitat de classe i nacional, i podrà organitzar-se i mobilitzar-se per aconseguir el seu alliberament: l'Estat socialista dels Països Catalans.

LA FALÇ

D'un temps ençà, no ens feiem ressò de la constància i dinàmica de la revista i portaveu dels companys de l'Esquerra Catalana dels Treballadors, de Catalunya Nord que editen el butlletí "La Falç", que ja ha arribat al número 26, tot oferint una subscripció legal a qui vulgui rebre-la. Es per això, que més que reproduir un article de l'esmentada revista, oferim l'a-

dreça per al que li interessi:

E.C.T.
10, Carrer Foy
66000-PERPINYA

DECLARACIÓ DE PERPINYA

Com ho hem esmentat al darrer número de la Falç, s'ha celebrat a Perpinyà el PRIMER ENCONTRE DE CIÈNCIES SOCIALS DELS PAÏSOS CATALANS. Al final de l'acte ha estat adoptat un acord i s'ha fet una declaració que reproduïm:

"Intel·lectuals i polítics dels Països Catalans assistents al PRIMER ENCONTRE DE CIÈNCIES HUMANES I SOCIALS, després d'anàlitzar la situació socio-econòmica, cultural i política de la nostra realitat nacional, manifestem:

- 1.- Que el nom escalcit per designar aquesta realitat és el de Països Catalans.
- 2.- Que la resolució dels greus problemes d'exploració i d'opressió que pateix el nostre poble exigeix la seva progressiva vinculació política a nivell de Països Catalans, amb el consegüent debilitament dels aparells centrals de poder.
- 3.- Que el primer pas a donar en aquesta línia passa per la coordinació unitària de les instàncies unitàries democràtiques dels Països Catalans, a dins de l'Estat Espanyol, per tal d'accelerar la definitiva liquidació de la dictadura i la consecució dels corresponents Estatuts d'Autonomia al Principat de Catalunya, al País Valencià i a les Illes.
- 4.- Que denunciem especialment l'opressió que pateix el poble de Catalunya Nord, i per part de l'Estat Francès, la qual opre-

ssió ha comportat històricament un fort empobriment del País i una pregonera alienació nacional. La lluita contra les quals exigeix, així mateix, l'establiment d'un Estatut d'Autonomia.

En conseqüència i interpretant els sentiments i les necessitats del nostre poble fem una crida a la classe obrera, a les altres classes populars i, en general a tots els ciutadans dels Països Catalans consegüentment democràtics, per a què incrementin llur lluita cap a la conquesta d'aquests objectius.

Perpinyà, 21 de Març de 1976.

SOLIDARIDAD OBRERA

El pobre panorama que presenta avui la premsa democràtica i lliure dirigida especialment a la classe treballadora, ha estat enriquit ara, en l'aparició altra volta, en la seva tercera època, i amb data maig del 76, l'òrga de la "Confederación Regional del Trabajo de Catalunya-Solidaridad Obrera" de la CNT. Aquest butlletí, íntegrament en castellà, està editat enciclostil i consta de 22 pàgines. Reprodüïm doncs, a continuació, l'editorial d'aquest número i saludem als companys i per la seva iniciativa, cridant-los a unir-se decididament a la lluita del poble català per les seves llibertats polítiques i nacionals.

Solidaridad Obrera, de hondo arraigo entre los trabajadores de Catalunya, emprende una nueva etapa. Y lo hace tras el período de reestructuración de la Confederación Nacional del Trabajo que, en Catalunya, culminó el 29 de Febrero en la Asamblea Confederada de Sant. El otro motivo de que "Soli" esté nuevamente presente es que creemos que los principios anarcosindicalistas deben ser planteados en un momento como el actual, decisivo para el futuro de la clase obrera de Catalunya y de España.

Nuestra publicación en su nueva etapa, quiere manifestar primeramente su saludo revolucionario a todos los trabajadores y luego su respeto a todas las organizaciones sindicales obreras existentes. Y lo hacemos conscientes de que la unidad de los trabajadores es un objetivo a conseguir y de que, dicha unidad requiere, como presupuesto básico y previo, la existencia de las libertades sindicales que, serían ficticias en una unidad impuesta y

EDITORIAL

"Solidaridad Obrera", de donde arraija entre los trabajadores de Catalunya, empieza una nueva etapa. Y lo hace tras el periodo de reestructuración de la Confederación Nacional del Trabajo que, en Catalunya, culminó el 2 de febrero en la Asamblea Confederativa de unita. El nuevo activo de que "Soli" está nuevamente resante es que creemos que los principios "marxistas-leninistas" deben ser "fundados en un momento como el actual, decisivo para el futuro de la clase obrera de Catalunya y de España.

Nuestra publicación, en su nuevo etio, quiere mostrar, primeramente, su apoyo revolucionario a todos los trabajadores, y luego su respeto a todas las organizaciones sindicales obreras existentes. Y lo hace como, conscientes de que la unidad de los trabajadores es un objetivo a conseguir y de que, dicho objetivo requiere, como requisito indispensable, la existencia de las libertades sindicales, que serían ficticias en una unidad injusta y homogeneizada.

Asimismo, queremos dejar bien claro, aquí y ahora, que la CNT, ha contado y cuenta con unos principios, unos caminos y unos objetivos propios y que, por tanto, no da cabida a las posturas simplemente antiautoritarias o, concretando más, simplemente anticomunistas. Son estas las posturas que la C.N.T. pretende atribuirnos para utilizarnos y crear confusiones y divisiones, como la C.N.T., no un instrumento anticomunista del verticalismo, y los verticalistas que ahora se proclaman cenetistas deben saber que, junto a nosotros, no tienen sitio unos hombres que han demostrado suficientemente su actitud contraria a los intereses de los trabajadores. La CNT, la que decide quién puede pertenecer a ella. Lo demás no pasa de ser una simple -aunque desgraciada- anécdota, protagonizada por los oportunistas de siempre.

En un momento como éste, de auge del movimiento obrero, "Soli" apoyará desde sus columnas todas las luchas de los trabajadores, sin que ello implique la defensa de ninguna organización. No somos como otros medios informativos -legales o ilegales- que discriminan y dividen (en "Bultaco" tienen experiencia al respecto). La lucha de los trabajadores -de todos los trabajadores- tendrá siempre un portavoz en estas páginas.

manipulada.

Asimismo queremos dejar bien claro, aquí y ahora, que la CNT ha contado y cuenta con unos principios, unos caminos y unos objetivos propios y que, por tanto, no da cabida a las posturas simplemente antiautoritarias o, concretando más, simplemente anticomunistas. Son estas las posturas que la CNT pretende atribuirnos, para utilizarnos y crear confusiones y divisiones. Somos la CNT, no un instrumento anticomunista del verticalismo y los verticalistas que ahora se proclaman cenetistas, deben saber que, junto a nosotros no tienen sitio unos hombres que han demostrado suficientemente su actitud contraria a los intereses de los trabajadores. Es la CNT la que decide quién puede pertenecer a ella. Lo demás no pasa de ser una simple -aunque desgraciada anécdota- protagonizada por los oportunistas de siempre.

En un momento como éste, de auge del movimiento obrero, "Soli" apoyará desde sus columnas, todas las luchas de los trabajadores, sin que ello implique la defensa de ninguna organización. No somos como otros medios informativos -legales o ilegales- que discriminan y dividen (en "Bultaco" tienen experiencia al respecto). La lucha de los trabajadores -de todos los trabajadores- tendrá siempre un portavoz en estas páginas.

UNITAT SOCIALISTA

Ha aparegut també amb motiu del canvi de nom del Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya, el número 10 d'Unitat Socialista, com a portaveu ja, del PSC. Reproduïm dos articles sota el títol "El PSC i la unitat dels socialistes" i "Notes a l'entorn de la Premsa".

EL P.S.C. I LA UNITAT DELS SOCIALISTES

Aquestes notes volien començar explicitant amb més detall una cronologia sobre els nostres intents de diàleg real amb C.S.C. Publiquem un "Descloot" aparegut el dia 26 de maig i en el que es parla del tema però és molt més clar i dur l'article que en J. Dalmau escriu al Tele/Express, el dia 28 de maig i que també publicuem; aquest darrer article no esgota la cronologia que volíem transcriure-us, però en dóna els trets essencials. En definitiva i en boca d'un home honest, queda clar que C.S.C. s'ha negat sempre al diàleg, no tan sols al que nosaltres li hem demanat reiteradament sinó el que podia haver-se fet a través d'interlocutors vàlids com ho són per a nosaltres els no alineats i entre ells les persones que cita en Dalmau en el seu article. Aquest article té l'interès además, de deixar clar que si uns "intel·lectuals" que es diuen independents i entre els quals figuren homes com Isidre Moles, Ernest Lluch, Jordi Gil, etc. coneguts militants de C.S.C. fan una crida a la unitat dels socialistes, ultra els que de bona fe no coneixen la problemàtica i s'hi han vist embolicats, ho fan des d'una perspectiva que, com molt bé diu en Dalmau, és excloent pels membres de l'ex-Reagrupament i per gran part dels socialistes catalans de bona fe que quon tenim oportunitat d'explicar-los-hi quina és la veritat, es queden perplexes. Un altre fet, que demostra fins a quin punt C.S.C. es considera l'única organització veritablement socialista i rebutja totes les altres, és la creació del centre d'estudis socialistes al qual sols poden pertànyer membres de la seva organització o socialistes independents, que posa de manifest, una vegada més, la seva voluntat d'exclusió dels altres grups.

Les reaccions del F.N.C. i del P.S.A.N. éssent diferents, demostren clarament que no volen seguir el joc de C.S.C. i creuen

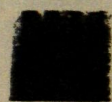
en la via del diàleg sense exclusions. Si nosaltres hem decidit canviar el nom és perquè creiem que la nostra posició ens permet aspirar encara a la unificació del socialisme a casa nostra mentre que la seva no té cap possibilitat de portar-hi. És clar que nosaltres hem fet unilateralment el PSC però també ho és que no hem tancat cap porta ni hem exclòs a ningú. Segurament que el que nosaltres hem aconseguit és posar sobre la taula de forma punyent però sense ambigüetats, el problema. Portem dos anys intentant dialogar de veritat i no hem rebut més que bufetades. Hem cregut i creiem que Catalunya necessita un partit que ocupa l'espai polític del socialisme, com hi és a tots els Països d'Europa, i hem aixecat una bandera, hem posat un rètol -Partit Socialista de Catalunya- i hem cridat a tots els socialistes sense exclusions a treballar-hi.

Hem d'insistir clarament en que el PSC té unes bases clares, els grans trets dels quals estan descrits en l'article d'en J. Pallach en el Noticiero del dia 24 de maig i del que també en publiquem una còpia. Articles com aquest marquen el què ha sigut, és, i pensem ha de continuar éssent el nostre estil; contestar els atacs personal o les difamacions amb atacs i articles positius que marquin els trets fonamentals del camí a seguir i de com portar-ho a terme, sense ser mai excloents, ans al contrari, mostrant-nos com sempre, oberts al diàleg.

El pas que hem donat en canviar-nos el nom ens ha de fer sentir més responsables a tots; hem de superar una època de timidesa i llençar-nos amb valentia a la de-

UNITAT SOCIALISTA

Portaveu del Partit Socialista de Catalunya
nº 10
maig/juny 1976

edició extra
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEGOC

fensa clara d'unes posicions que són les predominants en el socialisme democràtic a Europa i que aquí hi ha qui vol margi + nar. Hem de continuar el treball seriós i responsable que hem anat portant a terme, incrementant en la mida del possible, la nostra eficàcia. Els atacs a que estarem sotmesos i la necessitat de consolidació del nostre partit ens ho demanen.

NOTES A L'ENTORN DE LA PREMSA

En primer lloc hem de dir que la premsa manipulada per C.S.C. és fonamental + ment Tele/Exprés i Diari de Barcelona i + que és lògic que aquesta ens hagi atacat + ferotgement. Cal dir que tan l'un com + l'altre, així com els papers editats per + CSC han caigut una vegada més en la demagògia fàcil, cosa que és un error greu. + Insultar com ho fan certes notes, inclús + de persones tan prestigioses en el seu terreny com el Dr. González Casanovas - portaveu oficial de CSC i membre del CES -, + és de molt baixa categoria; ens neguem i + creiem que hem de continuar negant-nos a + contestar al mateix nivell, rebaixant-nos com ho han fet ells; el "difama que alguna + queda" tant típic dels règims dictatorials i/o feixistes, no entra dintre el + nostre estil.

Hem de remarcar, no obstant, dos aspectes importants:

El primer és que l'antic director de + Tele/Exprés, Ibàñez Escofet, no sols creu que els seus antics companys i els dirigents de CSC han desbarrat, sinó que s'ha cregut en el deure de dedicar una nota + de les que escriu habitualment a "La Vanguardia" i que titula "A punta Seca" per precisar algunes coses que, per elemental sembla que algú ha oblidat.

El segon és la contradicció que existeix + teix entre el fet de que els de CSC estiguin promovent una campanya de difamació en contra nostra, dient que nosaltres hem fet pactes secrets amb en Fraga i que + el "Diario de Barcelona" que manipula el Sr. Santacreu -conegut com el financer + d'en Fraga a Barcelona-, sigui un dels + diaris que s'hagi mostrat més dur amb nosaltres, tan abans com després del canvi de nom, i més favorable a ells.

Cal dir, finalment, que la manca real + de llibertat d'informació porta a que moltes d'aquestes coses quedin amagades i + les persones de bona fe es vegin sorpreses; hi ha en aquests moments molts oportunistes que reparteixen patents, de la +

classe que sigui, per tal de guanyar + punts o esborrar el seu passat fent-se + els progressistes, i aquests són els que mouen campanyes de difamació i no els ccs + ta res dir mentides o el que sigui, puix + en tenen l'hàbit dels seus anys de militància en forces antidemocràtiques. + Aquest podria ser el cas del Sr. Alvarez Solís o del Sr. Sopena que avui tan ens + ataquen. El primer fou secretari del Sr. Acedo Colunga, ex governador de Barcelona

de nefasta memòria com tots els vells militants recordem i el segon ha estat fins fa un any un conegut militant de l'Opus + Dei, defensor de la Universitat de Navarra en la qual ell va estudiar periodisme.

Aquestes notes sols volen ser un ajut + per aquells militants que desconeixen el món de la premsa i són un primer full + dels que han de seguir sobre aquest i altres temes importants.

PAÍS VALENCIÀ

Amb cert retràs i pendents de la reestructuració de l'equip AVUI que s'adaptarà a les noves exigències del moment, tan a nivell de Principat com al País Valencià, oferim avui als nostres lectors un + document d'importància cabdal per la lluita unitària al País Valencià, que fou el Document dels acords constituents de la + Taula de Forces Polítiques i Sindicals + del País Valencià, organisme sorgit de la supressió de les dues instàncies unitàries existents: el Consell Democràtic del País Valencià i la Junta Democràtica de + les Illes. Esperem que els nostres lectors valencians comprenguin el que aquest número de l'AVUI sigui monogràfic sobre + aquest tema.

Davant de les aspiracions generals de democràcia, el Règim persisteix en oposar-se a les llibertats. Les declaracions reformistes mai no es materialitzen en decisions, ni de canvi polític, ni tan sols de reforma. Les mesures pretesament democràtiques anunciades desde el poder són + discriminatòries i absolutament insuficients per al poble, perquè pretenen perpetuar una situació artificial dictatorial i privilegiada. De fet, entre altres coses continua la repressió com als pitjors moments de la dictadura. A més una + altra mostra clara d'aquesta política continuista són els "régimenes especiales" + amb els que s'intenta donar una falsa solució a les legítimes reivindicacions de +

les nacionalitats i de les regions de l'Estat espanyol.

Aquesta política no pot solucionar els greus problemes polítics, socials i econòmics plantejats. És rebutjada pel poble i per tant, per les forces democràtiques (com ho prova el reforçat procés de la seua unitat front el règim.)

Davant d'aquesta situació el CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIA i la JUNTA DEMOCRÀTICA DEL PAÍS VALENCIA consideren urgent arribar a la coordinació de totes les forces democràtiques com a únic camí per a restablir les llibertats fonamentals la democràcia i l'autonomia al País Valencià.

El Consell i la Junta Democràtica consideren necessari un procés constituent a l'Estat espanyol, creant-se els òrgans provisionals de poder executiu necessaris on, mitjançant el sufragi universal el poble decideixca la forma de l'estat i del govern. El Consell i la Junta reafirmen la seua convicció de que la ruptura democràtica exigeix crear les bases pràctiques i els organismes necessaris per a la substitució de l'actual poder autoritari i les seues institucions.

En conseqüència decideixen la conclusió d'un acord polític que comporte la dissolució d'ambdues plataformes existents fins ara, i la simultània creació de la TAULA DE FORCES POLITIQUES I SINDICALS DEL PAÍS VALENCIA, que treballa per recollir al nostre país, l'esforç democràtic de tots els grups polítics, l'opinió d'ambdós sectors ciutadans i les lluites que les moviments socials i les masses populars protagonitzen de cara a la consecució de les llibertats democràtiques.

El trencament democràtic al País Valencià

El trencament democràtic pel que lluiten tots els pobles de l'Estat Espanyol, es concreta al País Valencià, en:

1.- Restabliment de les llibertats democràtiques, és a dir d'expressió, de reunió, d'associació, de constitució, de partits polítics sense exclusions, llibertat sindical, dret de vaga, sense restriccions, i dret de manifestació.

2.- La derogació de totes les lleis de caràcter repressiu i la supressió de totes les institucions repressives que s'oposen a l'exercici d'aquestes llibertats, fins arribar a l'establiment d'un veritable es-

tat de dret.

3.- L'amnistia, que fassa possible la llibertat de tots els presos polítics, el retorn de tots els exiliats i la liquidació de les repressàlies per motius polítics i sindicals.

4.- La participació, dins del context general de la ruptura, en el procés constituent de l'Estat espanyol amb l'exigència del reconeixement de la personalitat política diferenciada del País Valencià, concretada en la seua autonomia política i administrativa, i de l'efectiu exercici de les llibertats de les distintes nacionalitats i regions.

5.- L'inici, en conseqüència, del propi procés constituent, amb la creació immediata de la Generalitat provisional del País Valencià, és a dir, d'un autogovern provisional, sorgit de la conjunció de les forces democràtiques del País Valencià, sense exclusions ni obligatorietats que garantirà les llibertats bàsiques, les quals fonamentaran unes eleccions lliures, la gestió dels assumptes públics la immediata cooficialitat de les dues llengües parlades al País en el camí de la plena normalització de la llengua pròpia dels valencians, la reorganització democràtica de l'activitat política, econòmica i administrativa, etc., dins d'un marc jurídic provisional, previament elaborat i aprovat per les forces democràtiques del País Valencià, basat en els principis i les institucions d'un Estatut d'Autonomia.

Durant aquest període provisional, el poble valencià escollirà els seus representants, tant per participar als organismes constituents a l'Estat espanyol, com a l'assemblea Constituent del País Valencià que serà l'encarregada de confeccionar l'Estatut d'Autonomia que haurà de sotmetre a votació i aprovació de tots els valencians en un plebiscit lliure i objectiu.

6.- La ruptura sindical que supose la llibertat per a que els treballadors puguin decidir la seua organització pròpia i el pas immediat a control obrer del patrimoni del Sindicat Vertical, creat amb recursos de les classes treballadores.

Òrgans acordats

A) La Taula de Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià, és un organisme unitari, autònom, i independent de qual altre, integrat per forces polítiques i sindicals que reconeixen la personalitat del País Valencià.

Les tasques de la Taula, seràn:

1.- La consideració dels problemes polítics generals i l'orientació política i el recolzament de la lluita pel trencament democràtic al País Valencià.

2.- La convocatòria de l'Assemblea del País Valencià, així com, la coordinació dels elements organitzatius de la mateixa fins la constitució dels seus propis òrgans de direcció. La Taula procurarà acuar de mutu acord amb l'Assemblea, de la qual formarà part de la manera que es decidirà.

3.- L'elaboració del marc jurídic que ha de regular el funcionament de la Generalitat provisional i la discussió de la possible composició d'aquesta, així com de totes les tasques necessàries al procés constituent. Aquest marc jurídic serà aprovat per la Taula i posteriorment serà passat per al seu coneixement a discussió i aprovació de l'Assemblea, la qual haurà estat informada durant el procés d'elaboració.

4.- La representació davant de la "Coordinación Democrática" i amb les plataformes composades per forces polítiques i sindicals de caràcter unitari i autònom existents a les nacionalitats i regions de l'Estat Espanyol. En conseqüència, obrir negociacions immediates per establir acords pactats amb elles.

5.- La representació del País Valencià davant de les altres representacions unitàries de les nacionalitats i regions de l'Estat espanyol. En la línia de les ja protagonitzades fins ara per la Junta i el Consell conjuntament, intensificar les relacions amb les representacions unitàries de Catalunya i les Illes. Tot això mentre es constitueix l'Assemblea i, després d'acord amb aquesta.

La Taula estarà activament oberta als altres grups polítics i organitzacions sindicals que accepten el contingut d'aquest programa.

Per a modificar l'acord adoptat, així com per adoptar decisions en contra del seu contingut, serà necessària la unanimitat de tots els membres de la Taula. Tots els altres acords seran adoptats per una majoria de 2/3, completant per dalt les fraccions. Els qui voten en contra d'aquests acords, no quedaran obligats a executar-los i podran manifestar públicament la seva disconformitat.

Podran ser constituïdes Taules en agrupaments de comarques que assumiran aquest acord i que treballaran sobre problemes específics, tot vinculades amb la Taula de Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià.

B) L'Assemblea del País Valencià

La Taula crida des d'aquest moment, a convocatòria, organització i constitució de l'Assemblea del País Valencià, on s'apleguen totes les forces polítiques, sindicals i socials, entitats i institucions, organismes unitaris de comarques, vil·les i sectors, associacions, cooperatives, societats culturals, persones de significació cultural o política, etc. de signe i vocació democràtica.

En el moment del seu acord polític, les forces que el signen fan una crida espanyola a tots els valencians, de València fins a Oriola, perquè se sumen a l'Assemblea, que haurà de ser l'organisme de lluita i unitat de tot el País Valencià, l'organisme de trencament democràtic per les llibertats polítiques i sindicals, l'amnistia i l'Estatut d'Autonomia.

En la línia del programa avui acordat, la Taula proposarà a l'Assemblea que desenvolupi el seu programa propi; l'assemblea constituirà els seus elements de direcció i de treball, cercarà la seua coherència assumint els problemes del País Valencià i els interessos dels valencians, i obrirà debat sobre les propostes de la Taula.

La transició en els organismes de base existents

Els actuals organismes de base prendran com a tasca immediata la creació de l'Assemblea del País Valencià. Això haurà de suposar que, abans de l'acte de constitució de la mateixa, s'haja produït en el més breu plaç, la fusió de Juntes i Consells de base, transformant-se en Assemblees comarcals, locals i sectorials, a les quals s'hauran de sumar, al propi temps, totes aquelles forces que, fins ara, no han estat presents ni en Juntes ni en Consells.

En conseqüència, on hi existeixquen Juntes i Consells, proposem la formació immediata de comissions paritàries d'enllaç, per tal de promoure l'Assemblea dins de l'esperit polític unitari de l'acord que hui signem.

En el cas on només estiga present un dels organismes de base existents, aquest deurà, així mateix, prendre la tasca de sumar noves forces per tal de transformar-se en Assemblea.

Per arribar a l'acte constituent que tindrà lloc enguany, en la data fixada per la Taula, es crearan els necessaris meca-

nismes coordinadors del conjunt d'assemblees, entitats i institucions que seran part integrant de l'Assemblea del País Valencià.

Totes les forces i persones que fins ara han estat integrades a les Juntes i Consells tindran el seu lloc a l'Assemblea, per arribar a la qual, tots hem de fer un esforç que supere les possibles dificultats que tota relació unitària pot comportar.

La duració de l'acord

L'acord que avui subscriuim, ho fem amb la voluntat de fer-lo durar fins el final del procés constituent descrit al punt 5) de la declaració programàtica. A partir d'ara, doncs, l'objectiu és l'inici del trencament democràtic al País Valencià, amb la constitució de la Generalitat Provisional (hi participen o no les forces signants). Un cop aqò acomplert, les forces polítiques i sindicals sotassignants obririen un segon període de pacte per tal de lluitar tots plegats amb un únic objectiu de consolidar plenament un Estatut d'Autonomia.

Totes les forces tenen plena autonomia per replantejar-se en qualsevol moment la seua adhesió al pacte que subscriuim. La Taula expressa una voluntat decididament pacífica de portar a terme aquest programa de ruptura democràtica, per mitjans no violents.

La Taula manifesta la seua ferma convicció de que és el poble valencià qui ha de fer possible, amb la seua acció, el trencament democràtic al País Valencià. Les forces polítiques i sindicals que componen la Taula i que signen aquest acord, saluden a totes les instàncies unitàries de l'Estat espanyol, convençuts que tots sabem fer front a les nostres responsabilitats, davant el poble, per tal de respondre amb conseqüència i unitat a les aspiracions de convivència i de llibertat.

Al País Valencià, maig del 1976.

CCOO del PV/CSPV/DIPV/FSPV (PSOE)/FPV del PSP/FPV de la UGT/MCPV/OCE (BR)/PCV/PCE/PSAN/PTE/UCE/UDPV/USO del PV/.

Reunida l'Assemblea de Consells de Base + vinculats al Consell Democràtic del País + Valencià, acorda:

1.- Saludar amb entusiasme com un gran + pas cap a la democràcia i l'autonomia al nostre País, la constitució de la Taula + de Forces Polítiques i Sindicals, de la + que formen part 15 organitzacions i, en + tre elles, les que eren membres del CDPV.

2.- Continuar cada Consell de Base en la mesura de les seues possibilitats, el procés d'enllaç amb la Junta i d'ampliació a tots els sectors democràtics que siga possible, cap a la formació de l'Assemblea + del País Valencià.

3.- Treballar perquè l'Assemblea siga veritablement l'organisme d'organització i mobilització de masses que, en la perspectiva del trencament democràtic, necessita el nostre poble.

4.- Expressar el nostre convenciment de + que l'Assemblea deurà desenvolupar el seu programa de trencament partint dels sis + punts de la Taula, tot i ajustant-los en aquells aspectes que vinguen exigits al + seu moment, per la realitat política, social i nacional del nostre País.

Finalment l'Assemblea de Consells de Base manifesta la seua ferma condemna de l'agressió feixista protagonitzada a Montejurra, recolza la lluita de tots els pobles per l'autodeterminació i en especial la + del poble saharià, s'adhereix a la Marxa de la Llibertat, que recorrerà aquest estiu les terres de la Catalunya Nord, del Principat de Catalunya, del País Valencià i de les Illes, s'adhereix igualment a + l'Homenatge de Miguel Hernández que tots els pobles de l'Estat espanyol li tribuen a la seua ciutat d'Oriola, i manifesta clarament la seua repulsa a les prohibicions de que han estat objecte, tant la Marxa com l'Homenatge, les quals són una mostra més de la repressió exercida pels + continuadors del règim franquista.

Al País Valencià, el 23 de maig de 1976.

PSI: programa econòmic i social

La dinàmica política de l'oposició democràtica de les Illes, està augmentant + ràpida i decididament, com ja hem dit en altres números del nostre servei informatiu, per l'aparició i el reforçament, entre altres fets, de les organitzacions polítiques no-sucursalistes, sorgint grups netament de les Illes, tant de centre-dreta com Concurrencia Democràtica Balear, + com d'esquerres, com ho demostra el Partit Socialista de les Illes. Cal a dir + que la dinàmica de la lluita política a + les Illes, passa per un enfrontament constant entre les forces sucursalistes i no-sucursalistes. També estan fent un gran +

impacte en els sectors polititzats i populars de les Illes, els avenços que es fan cara al Congrés de Cultura Catalana i l'Assemblea de les Illes. En aquest número voldríem informar de l'estructuració del PSI, així com del seu programa socio-econòmic, i també de la celebració de l'Assemblea d'Intel·lectuals de les Illes que reflexa un clar sentit nacional de Països Catalans.

Causas.

1.- L'estructura centralista de l'Estat + ha impossibilitat la planificació i la racionalització del nostre sistema econòmic en funció dels interessos de la nostra col·lectivitat. En definitiva, aquest tipus d'estructura d'estat correspon als interessos de la classe dominant de l'Estat espanyol, coincidents amb els interessos + del capital monopolista.

2.- El desenvolupament de la classe dominant espanyola, guanyadora de la guerra + civil, passa per una primera etapa d'acumulació ràpida de capital basada fonamentalment en la sobre-explotació de la classe treballadora (autarquia). Posteriorment aquest capital intenta entrar obertament dins la dinàmica global del capitalisme dels països industrials occidentals tendent a desenvolupar un monopolisme + d'estat. L'estructura centralista de l'Estat ha estat i és el seu marc adequat.

Hi ha una comunitat d'interessos necessària entre el capitalisme monopolista i l'estructura centralitzada de l'Estat espanyol. La tendència d'ambdues és, per + una banda, la concentració de la propietat dels mitjans de producció (monopolisme)

el progressiu allunyament dels centres de decisió i de gestió de la base (ententent aquesta base com a classe social i com a comunitat territorial productiva; per l'altra tendeix a seleccionar sectors punta productius (per exemple l'indústria siderúrgica o de l'automobil) afavorint les classes dominants lligades als monopolis de determinades comunitats territorials.

Tot això s'ha fet a costa d'altres sectors, d'altres comunitats i evidentment a costa de la classe obrera i sectors populars també de les comunitats afavorides. I més en concret aquests recursos han procedit -en quant als capitals necessaris- de les remeses dels emigrants (el cas andalús) i del turisme sobre-explotat (el nostre cas).

3.- Aquesta dinàmica, en el nostre cas, ha estat més possible i fàcil gràcies a la no articulació de la nostra societat com a conjunt. El canvi brusc del nostre sistema productiu, provocant unes noves relacions tècniques i socials de producció, ha dificultat que les diverses classes socials de la nostra comunitat prenguessin clara consciència dels seus pro-

pis interessos. Per una part la nova burgesia nascuda a l'ombra del turisme abdica dels seu potencial protagonisme a favor de l'oligarquia central. Per altre part, la presa de consciència de la classe treballadora ha estat efectiva però lenta.

Alternatives

Les alternatives que proposam han d'ésser

proporcionals i adequades a la real situació econòmica i a les seves causes. Ja hem dit que el que està en crisi és el mateix model econòmic, i que la seva causa necessària és l'estructura centralitzada de l'estat espanyol, lligada íntimament als interessos del capital monopolista. Conseqüentment, plantejam la nostra alternativa a un doble nivell, íntimament lligats: econòmic i polític.

Alternativa econòmica:

Hem afirmat quasi al principi que és improbable que es pugui mantenir un elevat ritme de creixement d'oferta. Ara, afirmam més: no és desitjable. Objectivament existeix un límit de creixement demogràfic, ecològic, etc. Però hi ha altres factors de tipus qualitatiu: el mantenir l'anterior ritme de creixement suposa accentuar el caràcter de monocultiu del turisme amb totes les seves conseqüències.

2. Planificació racional de la totalitat dels nostres recursos. Això implica fugir de la visió simplista de que els mals de la nostra economia es resoldrien reestructurant el sector turístic (control de l'oferta).

Aquesta planificació ha d'anar encaminada a proporcionar un major equilibri entre els diversos sectors productius a fi de proporcionar una major diversificació de la nostra economia i una no dependència total d'una única font. Evidentment aquesta planificació, respectant l'autonomia i problemes de cada sector, s'ha de fer a partir d'un estudi de conjunt de les nostres possibilitats.

3. Aquesta planificació suposa una inversió pública adequada i al servei dels interessos de tota la col·lectivitat, i això implica posseir uns recursos econòmics propis, i conseqüentment la possi-

Comunicat de l'assemblea del P. S. I.

Reunits en assemblea, militants i Delegacions del P.S.I., el dia 25 del mes present, han definit llur estructura organitzativa, d'acord amb els criteris següents:

- 1er. Autonomia nacional i de cada Illa.
- 2on. Absoluta creença de que la única via per arribar al socialisme, és la democràcia.
- 3er. Socialisme d'autogestió a partir del poble.
- 4rt. Estructuració federal del Estat espanyol.

Com a conseqüència dels esmentats criteris, l'òrgue Suprem i Legislatiu és el Congrés del Partit, integrat per tots els seus militants.

L'Executiu Suprem és el Consell del Partit, a on convergeixen tots els organismes, estructurats en base a la doble vessant de localització territorial i d'actuació professional i laboral.

Aquest Consell té una Permanent elegida per sufragi directe, que a l'Assemblea va quedar constituïda pels membres següents:

Celestí Alomar	(Política Interior Illes)
Joan Josep Cano	(Organització)
Josep Maria del Hoyo	(Relacions exterior Illes)
Enric Irueste	(Propaganda i Informació)
Angel Muerza	(Vocal)
Josep Lluís Nogueras	(Vocal)
Maria Dolors Quetglas	(Financiació)
Bartomeu Rosselló	(Vocal)
Sebastià Serra	(Política Interior Illes)
Antoni Tarabini	(Relacions exterior Illes)

Ha sigut ratificada la permanència del P.S.I. a la Federació de Partits Socialistes i es referma el procés de Convergència amb totes les forces socialistes de les Illes.

PARTIT SOCIALISTA DE LES ILLES

bilitat real de la seva aplicació i gestió (Hisenda i Banca).

4. Per evitar l'especulació, una de les manifestacions del nostre model econòmic és imprescindible una colectivització + del sòl edificable. El punt neuràlgic + del nou model econòmic ha d'ésser controlar eficaçment el capital monopolista i les seves arrels interiors, el qual implantarà en molts de casos la col·lectivització de determinats medis de producció, i sobretot la creació d'instruments reals i efectius de control popular, per part de la classe treballadora i dels sectors dels centres de decisió i de gestió.

6. A plaç mitjà s'ha de donar una alternativa a la mitjana i petita empresa mantenint uns nivells de rendibilitat efectiva i subordinada totalment als interessos de la col·lectivitat.

7. L'alternativa al camp passa per una planificació, inversió i racionalització dels seus recursos en funció de la seva rendibilitat i en total subordinació als interessos de la col·lectivitat.

Aquests principis, entre altres, de política econòmica van encaminats a fer factible la col·lectivització dels medis de producció i l'autocontrol de la decisió i de la gestió pública per part de la classe

treballadora i dels sectors populars de les Illes.

Alternativa política.— Perquè els principis esmentats siguin factibles a més d'unes mides d'ordre tècnic, fa falta un suport polític adequat.

1. Llibertats democràtiques: expressió, reunió, manifestació, associació, etc. sense cap tipus d'exclusió. Sindicat de classe lliure i autònom.

2. Autonomia política com a conseqüència

del exercici del dret a l'autodeterminació i com la forma més adequada de garantir l'autogovern.

L'autonomia política és premissa indispensable per la lluita monopolista i la construcció del socialisme a les Illes. En les presents circumstàncies consideram que la reivindicació de l'autonomia política són una sola cosa. No hi ha política real i efectiva per al nostre poble sense autonomia; i no hi pot haver autonomia política sense llibertats polítiques.

assemblea d'intel·lectuals

Els intel·lectuals de les Illes, conscients de la importància del moment històric i polític d'avui, es reafirmen en la seva voluntat d'integració a l'Assemblea d'Intel·lectuals Catalans tal i com ja van fer públic a la reunió àmplia del dia 6 de març a Barcelona.

No es tracta d'un acte gratuït i voluntarista, sinó que es fruit d'una aprofundida reflexió sobre la realitat històrica, social, lingüística i cultural de les Illes que ens insereix dins la problemàtica general dels Països Catalans. Per això políticament i intel·lectualment volen

fer públics els següents punts:

1.- Els intel·lectuals de les Illes som, + per dret propi i no concedit, integrants + -juntament amb els intel·lectuals del + País Valencià- de l'Assemblea d'intel·lectuals catalans, acceptant plenament la seva configuració política i cultural.

2.- Assumim els punts de l'Assemblea de + Catalunya, amb l'esperança que aquesta en un futur no llunyà ostenti la representativitat a nivell de Països Catalans. També saludam al Consell de Forces Polítiques de Catalunya i la recent formació de la + Taula Democràtica del País Valencià, com a pas per a la consecució de l'Assamblea del País Valencià.

3.- Seguim amb interès, amb voluntat d'integrar-nos-hi en el moment oportú, les + gestions de formació de l'Assemblea de Ma

llorca -sempre i quant respongui als ver-taders interessos del poble de l'illa i + per tant a les seves classes populars, o- sigui: reconeixement del fet nacional i + dret a l'autodeterminació- com a pas per + a la constitució de l'Assemblea de les + Illes.

4.- Ens adherim plenament al Congrés de + Cultura Catalana, conscients de la seva + importància i transcendència a tots els + Països Catalans.

5.- Estam en contra de tota maniobra de + divisió, ja que només obetriria a intere + ssos centralistes i antidemocràtics. Vo + lem dir per tant, que ens reafirmem dins + uns criteris unitaris juntament amb Cata-lunya Principat i el País Valencià.

Per a coneixement general de tots els + ciutadans dels Països Catalans, fem pú +

bliques aquestes resolucions que han es- + tat acordades col·lectivament, per tal + d'aclarir possibles malentesos, creim con- + venient manifestar que no ens considera- + rem integrants de cap mena d'Assemblea + d'intel·lectuals a nivell d'Estat espa- + nyol, sinó és a partir dels presuposts es- + mentats, la qual cosa equival a dir que + només ens hi integraríem a través de l'As- + semblea d'intel·lectuals dels Països Cata- + lans.

Finalment aquest document serà adreçat a l'Assemblea de Catalunya i a la Taula + Democràtica del País Valencià i al Consell de Forces Polítiques de Catalunya.

Les Illes, 25 de Maig de 1976.

**llibertats
amnistia
estatut d'autonomia**

avui
s.i.c.

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC